

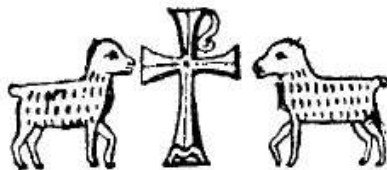

† ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΛΛΙΟΠΙΟΥ Π. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ Γ.Ο.Χ. ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ

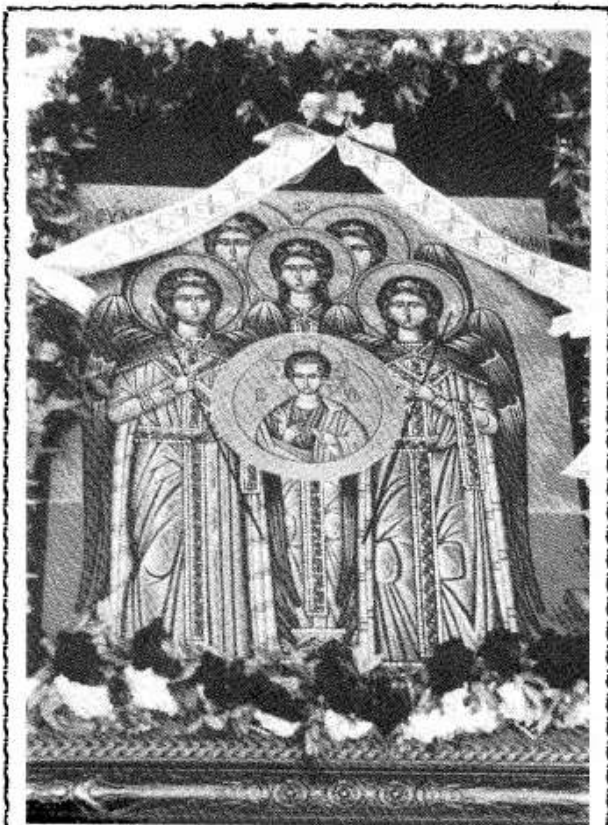
ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ

Ἔκδοσις 3η

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ 1987

Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΣΙΑΡΧΩΝ

Έργον τῆς Ἀδελφότητος
Τῆς ὁμωνύμου Ἱ. Μονῆς Ἀθιναίων - Κορινθίας

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ἐξαντηθείσης τῆς Β' ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου **"Τὸ Αἷμα τῆς Μάνδρας"**, τὰ ἱστορικά Πάτρια προβαίνουν, μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν Γ' ἐκδοσιν τούτου, συμπληρωμένη μετὰ νέα στοιχεῖα. Εἰς τὰ **"Προλεγόμενα"** τῆς Β' ἐκδόσεως ἐγράφομεν τὰ ἑξῆς:

"Ὡς γνωστόν, ἡ Ἁγία καὶ Μαρτυρικὴ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἶναι ἡ κατ' εὐθειαν καὶ μόνη κληρονόμος τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ποῦ ἰδρύθηκε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς. Καὶ τοῦτο, διότι μόνον αὕτη διεφύλαξε καὶ διαφυλάττει προσεκτικὰ τὴν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν Πίστιν καὶ ζωὴν ἀναλλοίωτον, ὅπως οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι τὴν παρέδωσαν εἰς τοὺς Ἁγίους καὶ Θεοφόρους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας.

Διαφυλάττουσα ὁμως τὴν Ἁγίαν Πίστιν ἡ Ἐκκλησία μας, ἐδοκιμάσθη **"ὡς χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ"** (Σοφ. Σολομ. γ' 6) καὶ ἐθριάμβευσε ἐν μέσῳ διωγμῶν, αἱμάτων καὶ θυσιῶν, ἀκολουθοῦσα τὰ αἱματόβρεκτα ἀχνάρια τῆς Ἐκκλησίας τῶν πρώτων αἰώνων.

Ἐπολεμήθη ἐπὶ 60κοντα καὶ πλέον χρόνια καὶ ἐξακολουθεῖ ἀκόμη καὶ σήμερα νὰ πολεμᾶται σκληρὰ. Εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον δέν θὰ σταματήσουν οἱ δοκιμασίαι αὐ-

της. Ὁ Δικαιοκρίτης ὅμως θεός "εἶδεν τὴν Ἐκκλησίαν μας ἀξίαν" χάριν τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς καρτερικότητος τῶν κληρικῶν καὶ πιστῶν τῆς.

Μένει ἡ Ἐκκλησία μας καὶ θὰ παραμένῃ τὸ ἀπόρητον φρούριον ὅσον κι' ἂν θὰ ἐπι-στρατεύεται ἡ σατανικὴ ἐφευριστικότης τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων διὰ τὴν ἐκπόρησίν του. Στηρίζει ἀκλόνητα καὶ διαφυλάττει τὴν ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως χωρὶς νὰ κάμπτεται ἀπὸ θλίψεις, ταλαιπωρίες, συκοφαντίες, διωγμούς καὶ μαρτύρια. Ἀπευθύνει ἀγωνιστικὰ σαλπίσματα πρὸς τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς πάσης ἐποχῆς, ἡλικίας καὶ φύλου ὅπως: "Γίνου πιστὸς ἀχρι θανάτου" (Ἀποκάλ. Β' - 10), ἢ "Ἔως θανάτου ἀγωνίσαι περὶ τῆς ἀληθείας" (Σειράχ Δ' - 28), ἢ "ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως" (Α' Τιμόθ. ΣΤ' - 12). Καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι πάντοτε εὐρίσκονται ψυχές πού ἀνταποκρίνονται σ' αὐτὰ καὶ θυσιάζονται διὰ τὴν πίστιν, ψυχές πού ὁ ζῆλος τους μένει πύρινος μέχρι τέλους τῆς ζωῆς των.

Καὶ ἡ ἀνταμοιβὴ των πάντοτε ὑπερέτερα τῆς προσφορᾶς των: "τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω" (Βασιλ. Β' - 30). Ἡ ἐπουράνιος ἀντιμυσθία τοῦ Πατρὸς "ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος".

"Τὰ Πάτρια", ἐκπληροῦντα, σὺν θεῷ, τὴν προσπάθειαν πού ἀνέλαβαν, παρουσιάζουν τὰ αἱματηρὰ γεγονότα τῆς Μάνδρας Ἀττικῆς, ὡς δεῖγμα τῶν δεινῶν τῆς καταδιωγμένης Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Μὲ ἰδιαιτέραν μάλιστα συγκίνησιν σπεύδουν νὰ πληροφορήσουν τοὺς ἀναγνώστὰς των ὅτι, ἀποτέλεσμα τῶν αἱματηρῶν σκηνῶν ἦτο, ἀφ' ἐνός μὲν, ὁ διὰ μίαν ἀκόμη μικρὴν θρίαμβος τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως καὶ ἀφ' ἑτέρου δέ, ἡ ἀνάδειξις μιᾶς μορφῆς πλημμυρισμένης ἀπὸ τὴν φωτιὰ τῆς Πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Χριστόν, μιᾶς νέας ἡμετέρας, τῆς Αἰκατερίνας (Ρούττη).

"Τὰ Πάτρια", ὅπως ἄλλωστε καὶ ἡ Ἐκκλησία διακηρύττει, φρονοῦν, ὅτι ἡ ἀντισταθεῖσα "μέχρι αἵματος Αἰκατερίνα", συγκατεριθμήθη εἰς τὸν χορὸν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων. Ἡ 15η Νοεμβρίου, ἡμέρα τῆς τελειώσεώς της, εἶναι ἡ Γενέθλιος ἡμέρα τῆς Νεομάρτυρος Αἰκατερίνας.

Τέλος, κάμνομεν Ἐκκλησίαν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστὰς τῶν "Πατρίων", καὶ ἰδιαιτέρως τοὺς Πιστοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., ὅπως διαδόσουν τὴν παρούσαν ἔκδοσιν διὰ νὰ γνῶσθῃ εἰς τὸ εὐρύτερον κοινὸν τῶν Χριστιανῶν τὸ μαρτύριον τῆς Νεομάρτυρος Αἰκατερίνας (Ρούττη) καὶ ὅτι εἰς τοὺς ἐσχάτους καιροὺς, καὶ δὴ τὸν 20ὸν αἰῶνα, ὑπάρχουν ψυχὰι πού θυσιάζονται διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ πλησίου.

Ὅπως καὶ αἱ προηγούμεναι ἐκδόσεις τῶν "Πατρίων" ἔτυχον ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν Πιστῶν, τὸ αὐτὸ θὰ συμβῇ, ὡς πιστεύομεν, καὶ μετὰ τὴν παρούσαν ἔκδοσιν.

Πειραιεύς, Ἰανουάριος 1987

Ὁ ἐν Ἐπισκόποις ἐλάχιστος πρὸς Κύριον εὐχέτης

Γεώργιος Πενταπόλεως Καλλιόπιος

+ Ὁ Πενταπόλεως Καλλιόπιος
Μητροπολίτης

«... επιβαλόντων ἐφ' ἡμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ βασίζουσι... ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου ἀποθήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον... καὶ ἐσθε μοιούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου» (Λουκᾶ κα' 12-17).

Μάνδρα Ἀττικῆς. Τόπος ποῦ συνδέθηκε μὲ ἥρωικά ἀλλὰ καὶ τραγικά γεγονότα. Τόπος ποῦ πρόσφερε στὴν ὑλιστικὴ ἐποχὴ μας μίᾳ ἀκόμη ἡρωίδα τῆς Πίστεώς μας, τὴν νεαρὰ νεομάρτυρα Αἰκατερίνη Κων. Ρούττη.

Εἶναι γνωστὸν σὲ ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς ὅτι ποτάμια ὀλόκληρα αἵματος ἐχύθησαν διὰ νὰ στερεωθῇ ἡ ἀληθινὴ πίστις στὸν Χριστόν. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν διατήρησίν της μακριὰ ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν αἰρετικῶν νεωτερισμῶν πάλιν ἐχρειάσθη νὰ χυθῇ μαρτυρικὸ αἷμα.

Ἐλάτε τώρα Χριστιανοί, σεῖς ποῦ ὑπομονετικὰ φέρετε τὴν περιφρόνησι τῶν πολλῶν καὶ ποῦ ἀκούετε στὸ ὄνομα Παλαισημερολογίτες, ἐλάτε ὅλοι μαζί νὰ γνωρίσουμε πῶς οἱ πατέρες καὶ ἀδελφοί μας, ποῦ ἐζησαν τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ σχίσματος, ἀγνόησαν καὶ ἐδόξασαν τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. δίνοντας σὲ μᾶς τὴν δυνατότητα ἐλεύθερα καὶ τιμημένα νὰ ζοῦμε καὶ νὰ λατρεύωμεν τὸν Θεόν μας.

"Ας παρακολουθήσωμεν λοιπόν πώς εξελίχθησαν τὰ θλιβερά γεγονότα τῆς Μάνδρας, πῶς δηλαδή ἄρχισε καί τί τραγικό τέλος ἔλαβε ἡ δλονύκτιος πανηγυρική ἀκολουθία ποῦ ἐγινε πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων Ταξιαρχῶν, τὰ ξημερώματα τῆς 3ης Νοεμβρίου τοῦ 1927, εἰς τὸν ὁμώνυμον Ναὸν τῆς Μάνδρας.

Ἀπὸ τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς εὐλαβεῖς γυναῖκες τῆς Μάνδρας μαζί καί ἡ θαρετὴ ὑπερασπίστρια τῶν Πατρῶν Παραδόσεων Αἰκατερίνη (Ρούττη), εὐπρέπισαν τὸν Ναὸν, ὥστε τὸ πανηγύρι τους ποῦ με τὴσ λαχτάρα περιέμεναν νὰ μὴ ὑστερήσῃ σὲ τίποτα. Ἐγκαίρως εἶχαν ἐνεργήσῃ καί διὰ ὁμοδοξοῦ Ἱερέα. Ἦσαν βλέπετε ἐλάχιστοι οἱ Ἱερουργοὶ τότε καί συνεπῶς περιζήτητοι.. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν μίᾳ ἐπιτροπῇ εἶχε ἐκινήσῃ διὰ τὴν Ἀθήνα καί νὰ ποῦ χωρὶς τὴν παραμονὴ ἐπιστρέφει με σοῦστα συνοδεύοντας τὸν ἀείμνηστον ὁμολογητὴν Ἱερέα π. Χριστοφῶρον Παλλίδα. Ἡ ὑπόδοχὴ ποῦ ἐγινε στὸν ἐρχόμενον Ἱερουργὸν ἦταν ἐνθουσιώδης. Ὅλοι σχεδὸν οἱ κάτοικοι τὸν ἐκαλοσῶρισαν χαρούμενοι, ἐνῶ οἱ καμπάνες ὄλων τῶν Ναῶν κτυποῦσαν χαρμόσυνα. Τόση ἦταν ἡ ἀγάπη καί ἡ ἐκτίμησις τῶν πρώτων ἀγωνιστῶν διὰ τοὺς ὁμοδόξους Ἱερεῖς.

Ὁ Ἐσπερινὸς ἄρχισε ἤσυχᾳ καί εἰρηνικά. Τὸ ἴδιο ἤσυχᾳ θάσυνεχιζόταν καί θὰ τελείωνε καί ὅλη ἡ ἀγρυπνία ἀν δὲν ἔκκαναν τὴν ἐμφάνισίν τους τὰ ἀνεπιθύμητα, γιὰ τὸ βράδυ ἐκεῖνο, ὄργανα τῆς τάξεως περικυκλώνοντας τὸν Ναὸν με κακὲς διαθέσεις. Καί εὐλογο γεννᾶται τὸ ἐρώτημα. Μὰ γιατί αὐτὴ ἡ πολιορκία; Στὸ Ναὸ δὲν εὐρίσκοντο παράνομοι. Δὲν ἐκρύβοντο ληστεῖς. Μόνον ἀξιοὶ τηρητὲς τῶν Πατρῶν Παραδόσεων εἶχαν συγκεντρωθῆ διὰ νὰ δοξάσουν με κάθε τιμὴ τοὺς προστάτες Ἁγίους τῶν. Τί λοιπὸν ζητοῦσαν τὰ ὄργανα με τὴσ ἐπιμονή; Ἀπλούσιον ζητοῦσαν νὰ ἐκτελέσουν τὴν διαταγὴ τοῦ σχισματικοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, νὰ συλλάβουν τὸν Ἱερουργοῦντα Ἱερέα καί νὰ διαλύσῃν τὸ πλῆθος τῶν πανηγυριστῶν.

Μπορεῖ νὰ εἶχαν ὅμως λάβει ἐντολὲς τὰ ὄργανα ἀλλὰ καί οἱ Χριστιανοὶ τῆς Μάνδρας ἔπρεπε νὰ ἐκτελέσουν τίς θεόδοτες ἐντολὲς του καί νὰ μὴ ἐπιτρέψουν τὴν παραμικρὴ διατάραξι τῆς ἑορτῆς. Ἔτσι οἱ πόντες τοῦ ναοῦ κλείνονται καί ἡ ἀκολουθία συνεχίζεται πὸ κατασκευτικῇ. Εἶναι διότι γίνεται κάτω ἀπὸ τὴν ἀπειλὴ τῶν ὄπλων.

Κτυποῦν με μανία τὰ ὄργανα. Κτυποῦν ὄπου βροῦν. Πόντες παράθυρα, τοίχους! Σπάζουν τζάμια! Καί εἶναι ὁ 20ὸς αἰὼν! Ὁ πολιτισμὸς θεριεύει. Καί ὑποτίθεται ὅτι τὰ ἀτομικὰ καί θρησκευτικὰ δικαιώματα ἀσκοῦνται με κάθε ἐλευθερία! Τί τρομερὴ ἀλήθεια! Καί βρισκώμαστε μάλιστα καί στὰ ἱερά χώματα τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἑλλάδος!

Προσεύχονται οἱ Πιστοὶ μέσα στὸ Ναὸ ἤσυχᾳ καί εὐλαβικά. Μαίνονται, οὐρλιάζουν καί αἰσχρολογοῦν ἔξω τὰ ὄργανα τῶν σχισματικῶν.

Ζητοῦν μέσα ἐνίσχυσι ἀπὸ τὸν Κύριον οἱ Πιστοὶ διὰ ν' ἀντέξουν τὸν ἀδικο διωγμὸ τους.

Ζητοῦν ἐπίσης καί τὰ ὄργανα ἔξω ἐνίσχυσι ἐπείγοντως διὰ νὰ ἐπιτύχουν τοῦ βέβηλου σκοποῦ των. Εἶχαν πράγματι ἀνάγκη διὰ ἐνισχύσεις! Πῶς θὰ συνελάμβαναν ἕναν πᾶνον καί ἀκακο Ἱερουργὸν; Πῶς θὰ ἀντιμετώπιζαν τοὺς ἀσπλους Πιστοὺς;

Κοντεύει νὰ ξημερώσῃ. Μέσα στὸ Ναὸ ἔχουν μεταλάβει οἱ περισσότεροι καί περιμένουν τὸ "Δι' εὐχῶν..." τοῦ Ἱερέως καί ἀφοῦ πάρουν τὴν εὐλογία του, νὰ τὸν ὀδηγήσουν σὲ ἕνα κοντινὸ σπῆτι διὰ νὰ ξεκουραστῇ. Πῶς ὅμως θὰ γινόταν αὐτὸ ποῦ ἔξω καιροφυλακτοῦσαν οἱ πραιτωριανοὶ τῶν σχισματικῶν;

Μὰ μόλις πρὸ ὀλίγου πῆραν μέσα τους δύναμι, τὸν Χριστόν.

Δὲν τοὺς σκιάζει πιά τίποτα. Προχωροῦν ὄφοβα. Οἱ Πόντες ἀνοίγουν. Οἱ Πιστοὶ ἀρχίζουν νὰ ἐξέρχονται. Ζωντανὸ τεῖχος ἀπὸ εὐσεβεῖς γυναῖκες τῆς Μάνδρας ἔχουν περικυκλώσει τὸν κινδυνεύοντα Ἱερέα. Μέσα ἀπ' τὸ σκοτάδι ξεπροβάλλουν μπρο-

στά των σάν άνήμερα θεριά τά όργανα τών σχισματικών. 'Απαί-
τουñ τήν παράδοσι του 'Ιερέως.

Μά γιατί άραγε; είναι τό δικαιολογημένο έρώτημα τών Πι-
στών. Μήπως έγκλημάτισε, μήπως καταχρόσθηκε ή μήπως έβεβή-
λωσε;

"Όχι! Τίποτα άπ' όλα αυτά! Κι' όμως τόν ζητούν!.. Καί
λοιπόν; Ποιός θά τούς τόν παραδώσ; Δέν υπάρχει 'Ιούδας!

- Μόνο σάν περάσετε πάνω άπό τά πτώματά μας θά πάρετε
τόν 'Ιερέα μας! 'Ακούγεται σταθερή καί δυνατή μιá γυναικεία
φωνή. Είναι ή 27χρονη Αικατερίνα Ρούττη (1) πού άφησε στό
σπίτι, άνδρα καί παιδιά, καί ήλθε νά υπερασπισθῆ τόν 'Ιερέα.
Δέν τήν φοβίζουσι οί φοβέρες τών δπλων καί γ' αυτό άποφασισ-
μένη φωνάζει.

Οί αστυνομικές δυνάμεις δέν μπορούñ νά διασπάσουν τόν
άνθρώπινο κλοιό. 'Αρχίζουν τότε νά πυροβολούñ διá νά τούς
έκφοβίσουσι. Κάτι καταφέρνουσι μ' αυτό. 'Απομακρύνονται άρκε-
τοί πιστοί, αλλά τό ζωντανό τείχος γύρω άπό τόν 'Ιερέα παρα-
μένει σφοβο. Σέ λίγο όμως κι' αυτό θά καμφθῆ έξ αίτίας τῆς
άπανθρώπου καί άγρίας επιθέσεως τών όργάνων, τών όποιων μιá
σφαίρα κτυπά στόν κρόταφο τήν άείμηστον όμολογήτρια 'Αγ-
γελική Κατσαρέλλη (2).

'Η Αικατερίνη Ρούττη όμως, ή ψυχῆ τῆς άμυνας, δέν τό
βάζει κάτω. 'Ελέγχει μέ θάρρος τούς σχισματικούς μέχρι τήν
στιγμή πού ένα όργανο θά σηκώσῃ τό κοντάκι του δπλου διá νά
κτυπήσῃ τόν 'Ιερέα.

Καί τότε, "Ύψιστε θεέ, τί τόλμη, τί αυτοθυσία!

Μόλις ή Αικατερίνα άντιλαμβάνεται τήν κακοῦργον χειρο-
νομία, σπεύδει νά σώσῃ τόν 'Ιερέα καλύπτοντάς τον μέ τό σά-
μά της, όπότε καί δέχεται αυτή τό θανάσιμον έκείνο κτύπημα
ε.ι.ς τό πίσω μέρος τῆς κεφαλῆς της. 'Η Αικατερίνα πέφτει ε.ι.ς
τό δάμπεδο του Ναοῦ β á φ ο ν τ á ς τ ο μέ τό μ α ρ τ υ -

ρ ι κ ό τ η ς α ἴ μ α , ενώ άκούγεται διá τελευταίαν φωνή
νά ψιθυρίζῃ:

- Παναγία μου!

Οί γυναίκες μέ άγωνία καί λυγμούς σηκώνουσι τό αίμόφυρ-
το σάμα της καί άφου προηγουμένως είδοποιείται καί ό άν-
δρας της, τήν μεταφέρουσι στόν "Εύαγγελισμόν" τών 'Αθηνών.
Μαζι μέ τήν Αικατερίνα μεταφέρεται στόν "Εύαγγελισμό" καί ή
τραυματισθεΐσα όμολογήτρια 'Αγγελική Κατσαρέλλη, ή όποία καί
εξέρχεται μετά άπό λίγες ήμέρες.

'Η Αικατερίνη έπτά όλόκληρες ήμέρες άκίνητη, ύπέφερε
άπάνταστα χωρίς καν νά μπορῆ νά μιλήσῃ. Μέ νοήματα ζήτησε
μολόβι καί χαρτί διá νά γράψῃ μέ δυσκολία στόν άνδρα της νά
προσέχῃ τ' άγγελούδια της, δυό μικρά της, πού ἦσαν τεσσάρων
χρονών τό πρώτο καί όλίγων μηνών τό δεύτερο.

Στίς 15 Νοεμβρίου 1927 μέ τό πάτριον 'Εορτολόγιον, πρώ-
τη ήμέρα τῆς νηστείας τών Χριστουγέννων, καί ώραν 4 τό πρωτ
παρέδωσε τήν μαρτυρικήν της ψυχῆν ε.ι.ς χείρας του στεφανοδό-
του Χριστοῦ.

Τό τότε Διοικητικόν Συμβούλιον τῆς 'Ιερῆς Κοινότητος Γ.
Ο.Χ. 'Αθηνών, κινητοποίησε όλα τά άπ' αυτής Παραρτήματα ώ-
στε νά παρευρεθούñ στήν κηδεία της όσο τό δυνατόν περισσό-
τεροι Πιστοί.

'Επιζώντες αυτόπτες μάρτυρες τῆς κηδείας, μῶς πληροφό-
ρησαν ότι αυτό πού παρηκολούθησαν τήν ήμέραν εκείνη δέν ἦ-
ταν κηδεία αλλά 'Ιερά Λιτανεία μαρτυρικού Λειψάνου. Χιλιάδες
πιστοί συνώδευσαν τήν πομπή κρατουñτες άλλοι άνθη, άλλοι
λαμπάδες κι' άλλοι φοίνικες.

'Η μάρτυς δέν έχει πλέον άνάγκη άπό τίς δικές μας πρό-
σκαιρες τιμές καί δόξες. 'Η τιμή πού πρέπει νά τῆς άπονείμῃ
κανείς είναι εκείνη πού ό "Άγιος Χρυσόστομος μῶς ύποδεικ-
νίει " Τιμή μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος ".

Ἐγκαρδιώσθε, λοιπόν, Χριστιανοί καὶ παραδειγματίζεσθε ἀπὸ τῆν νεαρὰ μητέρα τῶν 27 χρόνων, ποὺ ἔχυσε τὸ αἷμα τῆς διὰ τῆν Ἁγίαν μας Πίστιν.

Ἡ νεομάρτυς Αἰκατερίνα ἀποτελεῖ "τιμὴ καὶ δόξα καὶ καύχημα" διὰ τῆν Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ θὰ προβάλλεται σὲ κάθε περίστασι ὡς ὑπόδειγμα πίστεως, ἀγάπης, αὐταπαρνήσεως καὶ θυσίας διὰ τὰς πατρίας Παράδοσεις.

Αἰκατερίνη! Ἡ ἐποχὴ μας δὲν διέθεσε ἀγχόνες, καμίους, ζιζη. Διέθεσε τὸν ὑποκόπανο τοῦ ὄπλου διὰ νὰ σὲ φοβίση. Πόσο φτωχὸ ἀλήθεια ὄπλο διὰ νὰ σὲ κἀν ν' ἀπαρνηθῆς μίαν ζωντανὴ Πίστιν! Κι' ὅμως ἐσὺ ἔδωσες τὴν ζωὴν σου δι' αὐτήν. Οἱ προσβείαις σου ἄς μᾶς ἐνισχύουν καὶ οἱ προσευχῆς σου ἄς προσπίζουν τὸ Σῶμα τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀπὸ κάθε "δολίως κινούμενον" ἐχθρικὸ βέλος. Ἄμήν.

(1) Ἐκτείνετε συγγενεῖς τῆς νεομάρτυρος Αἰκατερίνης Ρούττη μᾶς ἔκαναν γνωστὴ καὶ αὐτὴ τὴν λεπτομέρεια. Ὁ ἄνδρας τῆς μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, ποὺ κερηκολούθησαν μαζί μὲ τὰ παιδιά τους, ζήτησε νὰ ἐπιστρέψουν στὸ σπίτι των διότι προέβλεπε ἐπεισόδια. Ἡ Αἰκατερίνα τὸν ἀκολούθησε. Τῆς ἦταν ὅμως ἀδύνατον νὰ παραμείνῃ στὸ κρεβάτι, διὰν ἡ ἀδελφὴ τῆς τὴν πληροφορήσε ἀργὰ τὴν νύκτα διὰ τὸν κίνδυνον ποὺ διέτρεχαν ὄλου στὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τὰ καταθάνοντα ὄργανα. Ἀμέσως καὶ μὲ προφύλαξι ἐγκατέλειψε, ἄνδρα καὶ μικρὰ παιδιά, καὶ ἔτρεξε νὰ ἐνωθῆ μὲ τοὺς ἀγωνιζομένους, ἔ τ ρ ε ξ ε κ ρ ὀ ς τ ὀ μ α ρ τ ὀ ρ ι ο ν !

(2) Ἡ ἀείμνηστος ὁμολογήτρια Ἀγγελικὴ Καταπέλλη ἔφερε καὶ ἐπεδείκνυε μὲ "καμάρι" μέχρι τέλους τῆς ζωῆς τῆς τὸ "στίγμα τοῦ Κυρίου" εἰς τὸ μέτωπόν τῆς ποὺ μὴ δολοφονικῆ σφαῖρα ἐχάραξε τὴν νύκτα ἐκεῖνη.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ
ΤΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
ΤΩΝ ΑΙΜΑΤΗΡΩΝ ΣΚΗΝΩΝ
ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΤΗΣ 8/21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1927

8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1927 ΤΑ ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ ΚΑΙ Η ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΡΟΥΤΤΗ)

ΠΛΗΡΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΠΑΡΕ-
ΧΟΥΝ ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΥΤΟΠΤΕΣ
ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Αιματηραί σκηναί διεδραματίσθησαν χθές την πρωίαν εις την Μάνδραν, κατά την λειτουργίαν τοῦ ἑορτάζοντος συμφώνως πρὸς τὸ πάτριον ἡμερολόγιον, ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν.

Ἀστυνομικά ὄργανα πολιορκήσαντα καθ' ὅλην τὴν νύκτα τὴν ἐκκλησίαν, ἐπετίθησαν, κατὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ ἐκκλησιάσματος διὰ τῶν ὑποκοπάνων ἐναντίον τῶν γυναικῶν καὶ ἤρχισαν νὰ βόλλουν ἐναντίον τοῦ ἀόπλου καὶ ἀνυπόπτου πλήθους. Καὶ ἀδελφικὸν αἷμα ἐπότισε τὰ κράσπεδα τοῦ ναοῦ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, πρὸς δόξαν τῶν ἀναξίων ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι, κατὰ τὴν μεγαλόστομον ρῆσιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, μετεβλήθησαν εἰς λύκους τῆς ποιμνῆς των.

Αἱ θλιβεραὶ σκηναὶ αἱ ὅποια κατέληξαν εἰς τὴν δολοφονικὴν ἀδελφοκτονίαν καὶ εἰς τὰς ὁποίας ὠδήγησαν τὸ ἐγκληματικὸν καλογηρικὸν πείσμα καὶ ἡ ἀνόητος ἐμμονὴ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν εἰς ἀποφάσεις ἀκέρους καὶ παρανόμου, διαιρούσας τὴν Ἐκκλησίαν καὶ σκανδαλιζούσας τὰς ψυχὰς τοῦ εὐλαβοῦς καὶ στερρῶς ἐχομένου τῶν ἔθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν παραδόσεων ὀρθοδόξου πληρώματος, διεδραματίσθησαν, καθὼς μᾶς ἀφηγήθησαν αὐτόπται μάρτυρες τῶν σκημῶν ὑπὸ τὰς ἐξῆς συνθήκας:

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Χθές τὴν πρωίαν καὶ προχθές τὸ ἑσπέρας, συμπιπτούσης πρὸς τὸ παλαιὸν κανονικὸν ἑορτολόγιον, τῆς ἑορτῆς τῶν Ταξιαρχῶν, Κοινότης τῶν Ὀρθοδόξων, ποιούσα χρῆσιν τῆς ὑπουργικῆς ἀδείας, διὰ τῆς ὁποίας παρέχεται εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον πλήρης ἐλευθερία νὰ λειτουργοῦνται ἀκωλύτως εἰς ἐξακκλήσια καὶ εἰς ἰδιωτικὸς ναοὺς, ἐτέλεσε μετὰ πάσης ἱεροπρεπείας καὶ καταύξεως, τὸν ἑσπερινόν, τὴν ἀγρυπνίαν καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς εἰς δέκα ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, εἰς τὰς ὁποίας ἐκκλησιάσθησαν χιλιάδες πιστῶν Ὀρθοδόξων. Οἱ ἐκκλησιασθέντες ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ὑπολογίζονται εἰς δεκαπέντε ἕως εἴκοσι χιλιάδες, ἐξ' αὐτῶν δὲ πλεόν των δύο χιλιάδων ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

* * *

Μετὰ τῆς ἰδίας κοσμοσυρροῆς καὶ καταύξεως ἐωρτάσθη ἡ ἑορτὴ τῶν Ταξιαρχῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων παραρτημάτων τῆς Κοινότητος Ὀρθοδόξων, εἰς τὰ χωρία τῆς Ἀττικῆς, τὰ ὅποια διεκρίθησαν πάντοτε διὰ τὸ ζωηρὸν θρησκευτικὸν συναίσθημα καὶ τὴν ἀκλόνητον καὶ ἀπαρασάλευτον πίστιν των εἰς τὰ Δόγματα καὶ τὰς Παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας. Πρώτη, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐσπευσε νὰ προετοιμασθῆ διὰ τὴν ἑορτὴν, ἡ κοινότης τῆς Μάνδρας, ἡ ὁποία καθὼς γνωρίζουν οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Σκρίπτ», ὑπέβη ἀείποτε ἡ ἀκρόπολις τῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων, ὀλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, ἑορτάζοντες καὶ τελοῦντες τὰ θρησκευτικὰ τῶν καθήκοντα, παρά πᾶσαν πίεσιν καὶ πάντα διωγμὸν, ἀκόμη καὶ κατὰ τὰ ἔτη τῆς δεινῆς στρατοκρατίας, συμφώνως πρὸς τὸ πατροπαράδοτον ἑορτολόγιον. Μέλη τοῦ ἐν Μάνδρα παραρτήματος τῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος κατήλθον εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸ ἡμερῶν διὰ νὰ ζητήσωσι ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς Κοινότητος ἱερέα. Παραλαβόντα δὲ τὸν ἐκ Πειραιῶς παλαιορθόδοξον ἱερομόναχον Χριστοφὸρον Ψαλλίδα, ἐπανῆλθον εἰς Μάνδραν*, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ τελέσωσι εὐλαβῶς

(*) Ἡ ἐφημερὶς ΧΡΟΝΙΚΑ τονίζει ἰδιαίτερα τὴν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν μὲ κωδωνοκρουσίες, πού ἔλαοι οἱ κάτοικοι τῆς Μάνδρας ἐπεφύλαξαν εἰς τὸν ἐρχόμενον μὲ σοῦστα ἐξ Ἀθηνῶν ὁμόδοξον ἱερέα Χριστοφὸρον Ψαλλίδα.

καί ἡσύχως τὰ θρησκευτικά των καθήκοντα, καί οὐδέποτε φανταζόμενοι ὅτι θὰ ἐγίνοντο στόχος δολοφονικῶν σφαιρῶν ἐκ μέρους τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως καί ὁ Ναός τοῦ Κυρίου θὰ μεταβάλλετο εἰς πεδῖον αἱματηρῶν καί ἀποτροπιστικῶν σκηνῶν.

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Προχθὲς τὸ ἑσπέρας σύσσωμος ἡ κοινότης τῆς Μάνδρας συνέπρηνεν εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν οἴκου ἐμάλλη ἐν μέσῳ ἀσφυκτικῆς συρροῆς καί κατασκευτικῆς συγκινήσεως, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ.

Ὁλόκληρον τὸ εὐλαβὲς ἐκκλησιασμα, παρέμεινε καί μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀγρυπνίας, καί τὴν πρωϊνὴν λειτουργίαν, ἥτις θὰ ἐγίνετο ἐνωρὶς περὶ τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας. Ἀλλὰ μόλις εἶχεν ἀρχίσῃ ἡ ἀγρυπνία καί ἐμάλλοντο τὰ πρώτα κατασκευτικὰ τροπάρια, κοστωδία χωροφυλάκων ἐζώσε τὴν ἐκκλησίαν, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ διαλύσῃ τὸ ἐκκλησιασμα καί νὰ ἀπαγάγῃ τὸν λειτουργοῦντα Ἱερέα.

Οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἐπρόφθασαν καί ἐκλείσαν ἐγκαίρως, ἐκ τῶν ἑσῶθεν, τὰς θύρας τοῦ ναοῦ, καί οὕτως ἡ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας ἐξηκολούθησεν ὑπὸ τὰς ἀγρίας φωνὰς τῶν χωροφυλάκων καί τὰ πυκνὰ κτυπήματα τῶν ὑποκοπῶν των, διὰ τῶν ὁποίων ἀπειρῶντο νὰ θραύσωσι τὰς θύρας τῆς ἐκκλησίας. Μὴ δυναθέντες νὰ βιάσωσι τὰς θύρας, οἱ χωροφύλακες ἐπέπεσαν ἐναντίον τῶν παραθύρων, τὰς ὑέλους τῶν ὁποίων κατεβρυμμάτισαν, ἀλλὰ οὔτε καί δι' αὐτῶν κατάρθρωσαν νὰ εἰσέλθωσι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐμποδιζόμενοι ὑπὸ τῶν σιδηρῶν κιγκλιδωμάτων των. Ἐν τῷ μεταξύ εἶχον ζητηθῆ ἐπείγοντως ἐνισχύσεις ἐκ Μεγάρων καί Ἐλευσίνος, αἱ ὁποῖαι καί μετ' ὀλίγον κατέφθασαν, καί οὕτως ἡ ἀποτυχούσα κατὰ μέτωπον ἐπίθεσις μετεβλήθη εἰς συστηματικὴν πολιορκίαν διαρκέσαν μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρων.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Τὸ ἐκκλησιασμα, καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα, παρηκολούθει ἀτάραχον τὴν θεῖαν ἀκολουθίαν, ἡ ὁποία, ληξάσης τῆς ἀγρυπνίας, εἶχεν εἰσέλθῃ εἰς τὸν ὄρθρον, καί μετὰ ταῦτα εἰς τὴν θεῖαν λειτουργίαν.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας, τὸ ἐκκλησιασμα ἐξήλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ ἔχον ἐν τῷ μέσῳ τὸν Ἱερέα. Οἱ πολιορκοῦντες

ἀνυπόπτου καί ἀόπλου πλήθους. Τὸ πλῆθος εὐρεθὲν πρὸ τῆς ἀπρόοπτου αὐτῆς δολοφονικῆς ἐπιθέσεως, διεσκορπίσθη εἰς τὰς παρόδους, προσπαθοῦν νὰ κρυβῆ διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς δολοφονικὰς σφαῖρας τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως. Οἱ χωροφύλακες καταρβώσαντες διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ νὰ συλλάβουν τὸν Ἱερέα, ἐσυνέχισαν ἐν τούτοις τὸ δολοφονικὸν ἔργον των, ὑπὸ τὰς ἀράς καί τὰ ἀναθέματα τοῦ πλήθους, καί ἰδίως τῶν γυναικῶν. Ὑπαλογίζεται ὅτι ἔπεσαν ἀνω τῶν 40 πυροβολισμῶν ἐνῶ πλείστα θὰ ἦσαν τὰ θύματα, ἀν τὸ πλῆθος δὲν διεσκορπίζετο ἐγκαίρως καί ἔσπευδε νὰ κρυβῆ.

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ

Ἐκ τῶν ὑποκοπῶν τῶν χωροφυλάκων, πολλοὶ ἐκ τῶν γυναικῶν τοῦ ἐκκλησιασματος ἐτραυματίσθησαν, ἀλλὰ ἐλαφρότερον, ἀλλὰ σοβαρώτερον.

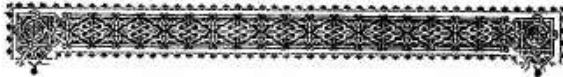
Ἡ σοβαρώτερον ὄλων τραυματισθεῖσα εἶναι ἡ σύζυγος Κωνσταντίνου Ρούττη, Αἰκατερίνη, φέρουσα ἐπικίνδυνον τραῦμα δι' ὑποκοπῆν εἰς τὴν κεφαλὴν, ἥτις μετεφέρθη εἰς Ἀθήνας καί νοσηλεύεται εἰς τὸν «Εὐαγγελισμὸν». Εἰς τὸν «Εὐαγγελισμὸν» μετεφέρθη ἐπίσης καί ἡ σύζυγος Μελετίου Κατσαρέλλου Ἀγγελική, ἥτις φέρει τραῦμα διὰ σφαῖρας εἰς τὴν κεφαλὴν.

Ἡ μῆνις τῶν χωροφυλάκων δὲν ἐσεβάσθη οὐδὲ αὐτὸ τὸ ἱερατικὸν σχῆμα καί τὸ ἀξίωμα, τοῦ συλληφθέντος κληρικοῦ. Ὁ ἀτυχὴς Ἱερεὺς, ὅστις μετεφέρθη ὑπὸ κοστωδίαν χωροφυλάκων εἰς τὰς Ἀθήνας, εἶναι καταμωλωπισμένος ἐκ τῶν ὑποκοπῶν τῶν ἀγροίκων ὀργάνων τῆς ἐξουσίας.

Φαίνεται, ὅτι λόγῳ τοῦ σκότους καί τῆς ἐπικρατησῆς συγχύσεως ἐκ τοῦ δημιουργηθέντος πανικοῦ ἀλληλοτραυματίσθησαν καί πολλὰ ἐκ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας, μεταξύ τῶν ὁποίων καί εἰς ὑπομοίραρχος τραυματισθεὶς εἰς τὸν πόδα ἐλαφρῶς.

Συντάκτης τοῦ «Σκρίπτ», ζητήσας χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐκ τοῦ νοσοκομείου «Εὐαγγελισμοῦ» πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῶν θυμάτων, ἔμαθεν ὅτι ἡ κατάστασις τῆς πρώτης, τῆς Αἰκατερίνης Κ. Ρούττη, εἶναι ἀπεισιπτική, καί ἐλάχισται ἐλπίδες διασώσεως τῆς ὑπάρχουν. Ἡ Κατσαρέλλου εὐρίσκεται ἐκτὸς κινδύνου.

(Ἐφημερὶς ΣΚΡΙΠΤ τῆς 9/22 Νοεμβρίου 1927)

ΠΕΡΙ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΜΑΝΔΡΑΝ

ΟΙ Παλιορθόδοξοι εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν Μάνδρας. Οἱ χωροφύλακες ἐκτοπίζονται ἔξω τῆς Ναοῦ. Πολιορκία πολύωρος ἔξω τῆς Ἐκκλησίας.

ΡΗΣΙΣ ΜΕ ΤΑ ὈΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Χθὲς εἰς τὴν Μάνδραν συνέβησαν δραματικαὶ σκηναὶ κατὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἑορταζόντων εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν Παλαιοημερολογιτῶν.

Αἱ σκηναὶ ἔλαβον χώραν ὡς ἑξῆς:

Χθὲς τὴν Πρωτῶν, καὶ προχθὲς τὴν ἑσπέραν οἱ Παλαιοημερολογῖται ἑώραζον τὴν ἑορτὴν τῶν Ταξιαρχῶν εἰς διαφόρους Ἐκκλησίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Ταξιαρχῶν ἐτελέσθη καὶ εἰς τὰ χωρία τῆς Ἀττικῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ Ἐκκλησία τῆς Κοινότητος Μάνδρας, τῆς ὁποίας τὰ Μέλη πρὸ ἡμερῶν ἦλθον εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ ζητήσουν Ἱερέα. Ἐπειδὴ δὲν εὔρον εἰς τὰς Ἀθήνας κατέφυγον εἰς τὸν Πειραιᾶ ὅπου εὔρον τὸν Παλιορθόδοξον Χριστόφορον Ψαλλίδα, μὲ τὸν ὁποῖον καὶ συνεφώνησαν περὶ τῆς ἑορτῆς.

Προχθὲς τὸ ἑσπέρας οἱ Παλιορθόδοξοι τῆς Κοινότητος μετέβησαν εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν ὅπου ἐψάλη ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Τὸ Ἐκκλησίασμα παρέμεινε καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἀκο-

λουθίαν τῆς Ἀγρυπνίας καὶ τὴν πρωϊνὴν λειτουργίαν.

Πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως ἀπεστάλη εἰς τὸν Ναὸν τμήμα χωροφυλάκων, τὸ ὁποῖον ἔκρινε λόγῳ τοῦ ἐπικρατοῦντος φανατισμοῦ ἐπάναγκες νὰ διαλύσῃ τὴν λειτουργίαν πρὸς πρόσληψιν γεγονότων.

Οἱ Πιστοὶ ὅμως τοῦ Παλαιοῦ ἡμερολογίου ἐκμανέντες διὰ τὴν στάσιν τῶν ἀρχῶν ἐπρόλαβαν καὶ ἐκλείσαν τὴν θύραν τῆς Ἐκκλησίας ἀφίνοντες τὴν ἀστυνομικὴν δύναμιν ἐντὸς τοῦ Ναοῦ.

Ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ἠθέλησε νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, ἀλλ' αὕτη δὲν ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἐξωθεν βίαν. Κατόπιν τούτου ἠθέλησαν νὰ εἰσέλθουν διὰ τῶν παραθύρων οἱ χωροφύλακες ἀλλὰ ταῦτα ἦσαν κινκλιδόφρακτα καὶ ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις περιῆλθεν εἰς ἀδυναμίαν. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ τμήματος ἐζήτησεν ἐνισχύσεις ἐκ Μεγάρων καὶ Ἐλευσίνος, αἱ ὁποῖαι κατέφθασαν μετ' ὀλίγων & ὁ Ναὸς ἐπολιορκήθη μέχρι τῶν Πρωϊνῶν ὥρων.

Καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ὥραν ἐντὸς τοῦ Ναοῦ ἐξηκολούθει ἡ λειτουργία. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας τὸ Ἐκκλησίασμα ἐξῆλθε τοῦ Ναοῦ ἔχων ἐν τῷ μέσῳ τὸν Ἱερέα.

Οἱ χωροφύλακες ἀπήτησαν τὴν παράδοσιν τοῦ Ἱερέως. Αἱ γυναῖκες ὅμως ἴδια τοῦ ἐκκλησιασματος, ἀντίστησαν καὶ ἐπέμειναν ὅτι κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἔθιμον θὰ ὠδήγουν τὸν Ἱερέα μετὰ τὴν λειτουργίαν εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ἐπηκολούθησε κατόπιν τούτου θόρυβος, φωνακίαι, σύγχυσις, ἥτις κατέληξεν εἰς σύγκρουσιν μεταξὺ τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως καὶ τῶν πλέον ἐξημμένων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν μὲ ἀποτέλεσμα τὴν σύλληψιν τοῦ Ἱερέως.

Ἐκ τῆς ρήξεως καὶ λόγῳ τοῦ προκληθέντος πανικοῦ μεταξὺ τοῦ πλήθους πολλοὶ ἐμολοπίσθησαν. Αἱ σοβαρότερα τραύματα φέρουσαι εἶναι ἡ σύζυγος Κωνσταντίνου Ρούττη Αἰκατερίνα φέρουσα τραῦμα εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ μεταφερθεῖσα εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἡ σύζυγος Μελετίου Κατσαρέλλου ἥτις φέρει τραῦμα εἰς τὴν κεφαλὴν δι' ὄπλου. Ὁ Κληρικὸς μετεφέρθη εἰς τὰς Ἀθήνας. ("ΧΡΟΝΙΚΑ" 22 Νοεμβρ. 1927)

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΜΑΝΔΡΑ ΕΝΕΚΕΝ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Εις τήν Μάνδραν έγιναν προχθές αίματηραί σκηναί ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἡμερολογίου προκληθεῖσαι ὑπό τὰς ἀκολούθους περιστάσεις. Κατά τήν ἑορτήν τῶν Ταξιαρχῶν μέ τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον, δηλαδὴ τήν 21ην τρέχοντος, Παλαιοημερολογίται τῆς Μάνδρας ἀπεπειράθησαν νὰ λειτουργήσουσι εἰς τὸν ἐκεῖ Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν μέ ἓνα πρόσωπα Ἱερέα ἐκ Πειραιῶς καὶ ὀνόματι Χ. Παλλίδαν τὸς μεσονυκτίους ὥρας.

Ὁ σταθμάρχης Μάνδρας ἐνωματάρχης Η. Σάλμας πληροφορηθεὶς τὸ τοιοῦτον ἠθέλησε νὰ τοὺς διαλύσῃ, ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἠδυνήθη ἐζήτησε ἐνίσχυσιν ἀπὸ τὴν Ἐλευσίνα καὶ μετέβη ἐκεῖ ὁμίσεως μετὰ δυνάμειος ὁ ὑπομοίραρχος κ. Ραζέλος. Ἀλλὰ καὶ ἡ δύναμις αὕτη δὲν κατόρθωσε νὰ διαλύσῃ τοὺς Παλαιοημερολογίτας καὶ ἐζητήθη νέα ἐνίσχυσις ἀπὸ τὰ Μέγαρα, ἡ ὁποία καὶ κατέφθασε μετὰ τινα ὥραν ὑπὸ τὸν ὑπομοίραρχον κ. Ζαφείρην.

Πρὸς πρόληψιν αἱματηρῶν σκηνῶν οἱ Παλαιοημερολογίται ἀφέθησαν ἐλεύθεροι καὶ ἐσυνέχισαν τὴν λειτουργίαν των. Ἐξωθι τοῦ Ναοῦ ἐτοποθετήθη μόνον εἰς χωροφύλαξ μέ τὴν ἐντολήν νὰ συλλάβῃ τὸν Ἱερέα μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας. Ὁ Ἱερεὺς Παλλίδας ἀντιληφθεὶς τὸν σκοπὸν τῆς τοποθετήσεως τοῦ χωροφύλακος πρὸ τοῦ Ναοῦ ἐξῆλθε μετὰ τὴν λειτουργίαν μετῃμφισμενός εἰς γυναῖκα ἀλλὰ ὁ χωροφύλαξ τὸν ἀνεγνώρισε καὶ τὸν συνέλαβε.

Οἱ χωρικοὶ ὅμως ἐπετέθησαν τότε κατὰ τοῦ χωροφύλακος & ἠλευθέρωσαν τὸν Ἱερέαν. Ἡ ἄλλη ἀστυνομικὴ δύναμις ἐπεμβῆσα συνέλαβεν ἐκ νέου τὸν Ἱερέαν καὶ διεσκόρπισε τοὺς Παλαιοη-

μερολογίτας χωρικοὺς κατόπιν συμπλοκῆς καθ' ἣν ἐρρίφθησαν ἐκατέρωθεν περὶ τοὺς 50 πυροβολισμοὺς. Ὁ ὑπομοίραρχος κ. Ζαφείρης ἐτραυματίσθη διὰ σφαίρας ἐλαφρῶς εἰς τὴν κνήμην. Ἐπίσης διὰ σφαίρας ἐτραυματίσθη σοβαρῶς ἡ Ἀγγελικὴ Κατσαρέλλου. Ἡ Αἰκατερίνη Ρούττη ὑπέστη ἀπὸ κτύπημα δι' ὑποκοπῆν οὐλοῦ κατάγμα σοβαρὸν εἰς τὴν κεφαλὴν. Ἄρκετοῖ ἀλλοι χωροφύλακες, καὶ χωρικοὶ ἐτραυματίσθησαν ἐλαφρῶς διὰ λίθων.

Ἐπὶ τόπου μετέβη μετὰ τὰς σκηνὰς ὁ Διοικητῆς Χωροφυλακῆς Ἀττικοβοιωτίας ταγματάρχης κ. Μαυρικῆκης. Ἐκ τῶν γενομένων ἀνακρίσεων προέκυψαν ὅτι προταῖτιοι τῶν σκηνῶν ἦσαν οἱ χωρικοὶ Π. Στάθης, Μ. Λιούλης ἐκ Μάνδρας, Π. Μοίρας καὶ Ι. Μάλιος ἐκ Μαγούλας, Χαρίκλεια Λιοῦλη ἐξ Ἐλευσίνος, Γ. Τσάμης Α. Βιολέτης, Ε. Μαρούγκας, Α. Λιούλης, Α. Κρικῆκης καὶ Α. Ηλίας ἐκ Μάνδρας. Ἐκ τούτων συνελήφθησαν οἱ 5 πρῶτοι τῶν λοιπῶν διαφυγόντων.

Οἱ συλληφθέντες μετεφέρθησαν ἐνταῦθα καὶ παρεδόθησαν εἰς τὸν ἀνακριτὴν.

("Ἐλεύθερος Λόγος" 23/11/1927)

Ἡ ἀδελφή τοῦ ἀμολογήτρια
Ἀγγελικῆ Κατσαρέλλου

Ἡ ἑορμερίδα τῶν Ἀθηνῶν "ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ" μετὰ ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας τῶν αἱματηρῶν ἐκείσοδῶν τῆς Μάνδρας, "κατεδέχθη" ἔστω καὶ μὴ ἀντικειμενικά νὰ ἀναγγεῖλλη εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς τὰ γεγονότα, ὡς κατωτέρω.

Αἱματηραὶ σκηναὶ εἰς τὴν Μάνδραν - Συμπλοκὴ καὶ τραυματισμὸς
χωροφυλάκων καὶ χωρικοῦ διὰ τὸ ἡμερολόγιον

Εἰς τὴν Μάνδραν ἐγίναν προχθὲς αἱματηραὶ σκηναὶ ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἡμερολογίου. Κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Ταξιαρχῶν μὲ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, δηλαδὴ τὴν 20ὴν τρέχοντος, οἱ Παλαιοημερολογίται, κάτοικοι τῆς Μάνδρας, ἀπειράθησαν τὸ μεσονύκτιον νὰ λειτουργήσουσιν εἰς τὸν ἐκεῖ Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν μὲ ἕνα πρόσφυγα Ἱερέα ἐκ Πειραιῶς, ὀνόματι Χ. Ψαλλίδην. Ὁ σταθμάρχης Μάνδρας, πληροφορηθεὶς τοῦτο, ἠθέλησε νὰ τοὺς διαλύσῃ. Μὴ κατορθώσας τοῦτο, ἐζήτησεν ἐνίσχυσιν ἀπὸ τὴν Ἐλευσίνα, ὅθεν μετέβη μετὰ δυνάμεως ὁ ὑπομοίραρχος κ. Ραζέλος. Ἀλλὰ καὶ ἡ δύναμις αὕτη δὲν κατόρθωσε νὰ τοὺς διαλύσῃ καὶ νέα ἐνίσχυσις προσετέθη ἐκ Μεγάρων ὑπὸ τὸν ὑπομοίραρχον κ. Ζαφεῖρη, πρὸς πρόληψιν αἱματηρῶν σκηνῶν οἱ Παλαιοημερολογίται ἀ-

φέθησαν ἐλεύθεροι καὶ συνέχισαν τὴν λειτουργίαν των. Ἐξω τοῦ Ναοῦ ἐτοποθετήθη μόνον εἰς χωροφύλαξ μὲ τὴν ἐντολήν νὰ συλλάβῃ τὸν Ἱερέα μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας. Ὁ Ἱερεὺς, ἀντιληφθεὶς τοῦτο, ἐξῆλθε μετὰ τὴν λειτουργίαν μετῃφισμένος εἰς γυναῖκα, ἀλλ' ἀναγνωρισθεὶς συνελήφθη ὑπὸ τοῦ χωροφύλακος. Οἱ χωρικοὶ ὅμως ἐπετέθησαν τότε κατὰ τοῦ χωροφύλακος καὶ ἠλευθέρωσαν τὸν Ἱερέα. Ἡ ἄλλη ἀστυνομικὴ δύναμις ἐπεμβάσα συνέλαβε ἐκ νέου τὸν Ἱερέα καὶ διεσκόρπισε τοὺς χωρικοὺς μετὰ συμπλοκὴν καθ' ἣν ἐρίφθησαν ἐκατέρωθεν περὶ 50 πυροβολισμοί, ἐξ ὧν ἐτραυματίσθησαν ὁ ὑπομοίραρχος κ. Ζαφεῖρης εἰς τὴν κνήμην ἐλαφρῶς καὶ ἡ Ἀγγελικὴ Κατσαρέλλου σοβαρῶς. Ἡ Αἰκατερίνη Ρούτιη ὑπέστη ἀπὸ κτύπημα δι' ὑποκοπῆν του κάταγμα σοβαρὸν εἰς τὴν κεφαλὴν. Ἐτραυματίσθησαν ἐπίσης ἐλαφρῶς ἄρκετοὶ χωροφύλακες καὶ χωρικοί.

Ἐπὶ τόπου μετέβη ὁ Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Ἀττικοβοιωτίας ταγματάρχης κ. Μαυρικῆκης. Συνελήφθησαν ὡς πρωταίτιοι οἱ χωρικοὶ Π. Στάθης, Μ. Λούλης ἐκ Μάνδρας, Π. Μοίρας καὶ Ἰ. Μάλλιος ἐκ Μαγούλας. Ἐπίσης καταζητοῦνται οἱ Χαρίκλεια Λιούλη ἐξ Ἐλευσίνας καὶ Γ. Τάμης, Α. Λιούλης, Α. Κρινάκης, καὶ Α. Ἡλίας ἐκ Μάνδρας. ("Νέα Ἡμέρα" - 24/11/1927).

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ Η ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΛΙΚΑΤΕΡΙΝΑ

Εἰς τὰ γεγονότα τῆς Μάνδρας, ὡς ἦτο φυσικόν, δὲν παρέλειπε ἡ ἀντιδράση καὶ ὁ τύπος. Εἰς ἄρθρα καὶ σχόλια τῶν περισσότερων ἡμερησίων καυτηριάζεται ἡ ἀντιχριστιανικὴ τακτικὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Γραυτι τῶν Γ.Ο.Χ., ἐνῶ οἱ καλούμενες «δημοκρατικῆς» ἡμερησίαι δὲν εὐρίσκουν χάρον οὔτε μὲ ψιλὰ γράμματα ἢ ἀναφέρουν κάτι σχετικόν μὲ τὰ αἰματηρὰ γεγονότα καὶ τὰ ἄλλα θύματα τῆς Μάνδρας.

Οἱ ἴδιαι ὁμοῦ ἡμερησίαι, ἀλήθεια τί εἰρωνεῖαι, διὰ τὸ ξεριζώμα ὀλίγων τριῶν τῆς γενεᾶδος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου δὲν ἐδίστασαν νὰ καλύψουν ὀλόκληρας σελίδας τῶν καὶ μάλιστα μὲ ἐκρηκτικὸς τίτλους, ζητοῦντες ἐπὶ πλέον τὰς κεφαλὰς τῶν ἀκολουθούντων τῶν Πάτριον Ἑορτολόγιον «ἐπὶ πίνακι».

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Εἰς τὴν κλίνην τοῦ πόνου μία γυναικοῦλα τῆς Μάνδρας ἀποθνήσκει ἀπὸ τὰ κτυπήματα μερικῶν χωροφυλάκων. Εἶχε διαπράξει ἕν φοβερὸν ἔγκλημα: Ἐπίστευεν εἰς τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον. Καὶ ἠθέλησε συμφώνως πρὸς αὐτὸ νὰ ἑορτάσῃ μίαν τῶν τελευταίων ἑορτῶν. Οἱ χωροφυλάκες ἐπενέβησαν. Οἱ ὑποκόπανοι ἐπέθεσαν εἰς κίνησιν καὶ τὸ πλήρωμα τῶν εὐσεβῶν χωρικῶν διελύθη. Ἡ γυναικοῦλα τῆς Μάνδρας ἀποθνήσκει τώρα ἀπὸ τὰ κτυπήματα...

Δὲν ἀνemiχθμεν εἰς τὸ ζήτημα αὐτό. Δὲν ἐξετάζω οὔτε τὸ νέον, οὔτε τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Πῶς ἐγεννήθη τὸν νέον εἶναι γνωστόν. Καὶ μόνη ἡ προέλευσις ἢ ἐπαναστατικὴ, ἢ πλαστηριακὴ, ἢ ἀντικανονικὴ, θὰ ἴσκει διὰ τὰ μισήσωμεν καὶ διὰ τὰ ἀποτινάξωμεν. Ἀλλὰ δὲν θέτω ἔτσι τὸ ζήτημα. Εἶμαι διατεθειμένος ἢ ἀποδοχικῶς ἀναδεῖξαι μεταβολὴν τοῦ ἡμερολογίου, ἀλλὰ ἢ ἀποδοχικῶς ἀντιθέτως, μισσηστικῶς, ἰεροεξεταστικῶς καὶ βάρβαρον πᾶ-

σαν διὰ τῆς βίας ἐπιβολὴν τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ἡμερολογίου. Διότι ἡ ἀσκησις βίας εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀποτελεῖ παραβίασιν τῆς ἐλευθέρως συνειδήσεως καὶ τῆς λατρείας.

Θέτω ἕν ζήτημα εἰς τοὺς διοικοῦντας τὴν Ἐκκλησίαν: Διατί διώκουν τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον; Πιστεύουν, πράγματι, ὅτι τὸ ἡμερολόγιον ἔχει ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις; Καὶ ἂν ἀκόμη αὐτὸ συμβαίνει, τότε στρέφονται ἐναντίον τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τῶν ἄλλων; Ἄν ὁμοῦ συνδέεται τὸ ἡμερολόγιον πρὸς τοὺς τύπους τῆς λατρείας, τότε πάλιν στρέφονται ἐναντίον τῶν ἄλλους τύπους ἀκολουθούντων; Ἄλλ' εἰς πάσας ταύτας τὰς περιπτώσεις ὑπάρχει ἢ παραβίασις τῆς ἐλευθέρως συνειδήσεως καὶ ἢ κατάργησις τῆς ἐλευθέρως λατρείας. Εἶναι ἐλεύθερα δυνάμει τοῦ Συντάγματος πᾶσαι αἱ θρησκείαι εἰς τὴν χώραν ταύτην, κατόπιν τῆς ἀρχῆς ἢ ὅποια εἰσῆλθη ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ἀπὸ τοῦ 1789, ἢ ὅποια ἐκήρυξε τὴν ἀνοχίαν. Δύναται ὁ ἑβραϊκός, ὁ καθολικός, ὁ διαμαρτυρούμενος, ὁ οὐνίτης ἢ ἄσκειν τὴν λατρείαν τῶν κατὰ τὰς δοξασίας καὶ τοὺς τύπους τῶν. Μόνον οἱ πιστεύοντες εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον στεροῦνται τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ. Οἱ διοικοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν κινοῦνται κατ' αὐτῶν μὲ πείσμα, μὲ ἀληθῆ μανίαν, μὲ φανατισμὸν, τὸν ὅποιον ἂν ἐβείκνουν εἰς ἄλλα ζήτήματα δὲν θὰ ἐσημειοῦτο ἢ ἐκλυσις ἢ ὅποια εἰσέβαλε καὶ εἰς τὰς τάξεις τῶν κληρικῶν.

Λοιπὸν: Δὲν θέτω ζήτημα ἡμερολογίου. Λησμονῶ ἐντελῶς τὸν τύπον αὐτόν. Θέτω ζήτημα ἐλευθέρως λατρείας. Διατί εἶναι ἐλεύθερος ὁ καθολικός ἢ ἄσκει τὰ τῆς λατρείας του καὶ δὲν εἶναι ἐλεύθερος ὁ χωρικός τῆς Μάνδρας; Διατί δὲν ὑψώνονται οἱ ὑποκόπανοι τῶν χωροφυλάκων ἐναντίον τῶν χιλιαστῶν ἢ τῶν οὐνιτῶν, ἀλλὰ κινοῦνται μὲ ὀρμὴν κατὰ τῶν ἀκολουθούντων τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, οἱ ὅποιοι πιστεύουν εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν περισσότερο ἀπὸ πολλοὺς ἱερεῖς καὶ ἐπισκόπους; Ἐρωτῶ τὸν σοφὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν: Ὑπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει ἐλευθέρως λατρεία; Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ οὔτε στρεμοδικία δύναται νὰ ὑπάρξουν, οὔτε ὑπεφυγαί. Οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ ὑποστηριχθῇ, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου δὲν τίθεται ὡς ζήτημα ἐλευθέρως συνειδήσεως ἢ λατρείας.

Ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχὴν κρίσιμον. Ὅλοι αἱ ἰδέαι, αἱ ἀρχαὶ ὑφίστανται μίαν νέαν ἐξέλιξιν. Μόνον ἢ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς λατρείας δὲν ἐθίγη, ἐκτὸς τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας, ἀλλὰ

και εκεί υπό τινα μορφήν. Ἐνῶ ἐδῶ! Ἔρχονται οἱ διοικοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν καὶ παραβιάζουν τὸ Σύνταγμα, ἐπαναστάται αὐτοὶ κατὰ τοῦ καταστατικῆς χάρτου καὶ τῆς Θρησκείας. Διότι βεβαίως καὶ αὐτοὶ — αὐτοὶ περισσότερο — στρέφονται κατὰ τῆς θρησκείας ὅταν συνδέουν τὴν πρὸς αὐτὴν πίστιν πρὸς τὰ φύλλα τοῦ ἡμερολογίου. Καὶ βεβαίως αὐτοὶ παραβιάζουν τὸ Σύνταγμα ὅταν καταργοῦν τὴν ἀνοχήν ἢ τὴν ἐλευθερίαν ἐναντι παντὸς ἀλλοδόξου. Εἶναι ὁμοῦ ἀλλόδοξοι, οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον; Ἀκούσατε: Ἄν ἦσαν πράγματι ἀλλόδοξοι, ἂν ἦσαν Τοῦρκοι, αἴφνης θὰ ἠμποροῦσαν νὰ στήσουν δυνάμει τῆς συνθήκης τῶν Ἀθηνῶν τοῦ 1913 τὸ τζαμίον των εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἀλλόδοξοι, στεροῦνται τοῦ δικαιώματος νὰ λειτουργηθοῦν ἄλλην ἡμέραν, ἀλλὰ μόνον ἐκείνην τὴν ὅποιαν ὥρισεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ν. Πλαστήρας καὶ ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν.

Δὲν ζῶμεν εἰς τὸν μεσαίωνα. Δὲν ζῶμεν εἰς ἐποχὴν θρησκευτικῶν διωγμῶν. Δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ Κράτος νὰ γίνεταί ὄργανον διωγμοῦ. Ὅπως κράτιστος πολιτειολόγος, ὁ Ἐσμεν, ἐτόνισε: τὸ Κράτος τοῦ 19ου αἰῶνος ἀνεγνώρισε τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως ὡς δικαίωμα ἀτομικὸν καὶ ἀπέδωκε τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ Θεῷ. Μόνον τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος παραβιάζει τὴν ἀρχὴν ταύτην. Καὶ ἰδοὺ τὸ Κράτος αὐτὸ θέτει τὸν ὑποκόπανον τοῦ χωροφύλακος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Μακαριώτατου Μητροπολίτου καὶ... εἰς τὴν κλίνην τοῦ πόνου θνήσκει μία πτωχὴ γυναικοῦλα τῆς Μάνδρας, διότι διέπραξε τὸ ἔγκλημα ν' ἀκολουθῆ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, ἐνῶ εἰς ἱερῆς συλληφθεὶς ἀκολασταίων ἐντὸς ναοῦ, ἀπέρχεται εἰς διετὴ παραμονὴν ἐν μοναστηρίῳ. Ἐκείνη πρὸς τὸν θάνατον, αὐτὸς πρὸς τὴν καλὴν καὶ ἀμέριμον ζωὴν...

(ἜΣΠΕΡΙΝΗ" 27 Νοεμβρίου 1927)

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἐπροκάλεσε τὸ πρῶτον ἀδελφικὸν αἷμα. Ὁ ἀγριὸς ὑποκόπανος τοῦ χωροφύλακος ἐβάφη εἰς τὴν Μάνδραν μὲ τὸ αἷμα τῶν πιστῶν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν τάφον ἐν θύμα του μίαν πτωχὴν γυναῖκα ἐμμένουσαν εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου. Ἡ ἀτυχὴς χωρική ἐξέπνευσε εἰς μίαν κλίνην τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» ἐν μέσῳ ἀλγηδόνων ἐκ τῶν τραυματῶν τῆς. Καὶ τὸ θῦμα τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου παραδίδον τὴν ψυχὴν πρὸς Ὑψιστοῦ θὰ εἶχε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του τὴν εἰκόνα τῶν Ταξιαρχῶν ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἔκειε τὸν λιβανωτὸν τῆς λατρείας του εἰς ἡμέραν εορτῆς κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον καὶ ἐνῶ ἐτέλει τὰ θρησκευτικὰ τῆς καθήκοντα ἐδέχθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς τὸν ὑποκόπανον τοῦ χωροφύλακος. Καὶ θὰ ἤρωτησε: Ποῖον ἦτο τὸ ἔγκλημά της διὰ νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ κρανίου της ὁ ὑποκόπανος ὥστε ὁ λιβανωτὸς ὁ καίσιμος ὑπὲρ τῆς πίστεώς της νὰ ραυτισθῆ μὲ τὸ αἷμά της; Ἄλλ' ὁ Ὑψιστος παραλαμβάνων τὴν ἀθῶαν ψυχὴν τῆς ἀπλοϊκῆς γυναικὸς ἀφῆκε τὴν ἀπάντησιν νὰ τὴν δώσῃ ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ἀντιπρόσωπός Του, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὁ δρᾶστης τοῦ νέου ἡμερολογίου, ὁ καὶ ὑπεύθυνος τῆς ἀγριότητος τῶν ὑποκοπάνων κατὰ τῶν κατοίκων τῆς Μάνδρας, τῶν ἐμμενόντων εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Καὶ ἐνῶ ἡ ἐλευθερία τῆς λατρείας τοῦ Θεοῦ εἶναι σεβαστὴ καὶ εἰς τοὺς ἀγρίους ἀκόμη, ἐνῶ τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα, ἔστω καὶ τὸ «Δημοκρατικόν», ἀνεγνώρισε τὴν ἐλευθερίαν ταύτην, ἐνῶ ἀφέθησαν οἱ τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου πιστοὶ νὰ τελῶσι τὴν λατρείαν των κατὰ τὰς Παραδόσεις των, ὁ ὑποκόπανος τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καταφέρειται βαρύτατος κατὰ τῶν παλαιημερολογιτῶν τῆς Μάνδρας, διότι κατ' οὐσίαν ὁ ὑποκόπανος τοῦ νεοημερολογιακοῦ νεωτερισμοῦ ἔβραψε μὲ αἷμα τὸν ναὸν τῆς Μάνδρας καὶ ἀπέστειλε εἰς τὸν τάφον τὴν πτωχὴν χωρικήν γυναῖκα. Διὰ τῶν ὑποκοπάνων λοιπόν, διὰ τῶν βανδαλισμῶν, διὰ τῶν διωγμῶν, διὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ διὰ πάσης ἀγριότητος ἐννοεῖ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν νὰ ἐπιβάλλουν τὸ νέον ἡμερολόγιον, νὰ μεταβάλουν τὴν θρησκευτικὴν τάξιν καὶ νὰ τρομοκρατήσουν τὴν συνείδησιν τοῦ Λαοῦ;

Ἔννοοῦν νὰ προσφέρουν τὸ αἷμα τῶν πιστῶν τοῦ παλαιοῦ

ήμερολογίου εις τὸν βωμὸν τοῦ νεωτερισμοῦ τοῦ νέου; Ἐννοοῦν νὰ δημιουργήσουν Μάρτυρας καὶ θύματα τοῦ Παλαιοῦ διὰ τῆς μεσαιωνικῆς τρομοκρατίας των; Ἐννοοῦν λοιπὸν νὰ εξαπολύσουν τὴν θύελλαν τῆς ἀναστατώσεως εἰς τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ καὶ νὰ θερίσουν τοὺς καρποὺς τοῦ νέου ἡμερολογίου εἰς αἵματα, θύματα καὶ τάφους πιστῶν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου; Αἱ ἀποτρόπαιαι σκηναὶ τῆς Μάνδρας, τὸ χυθὴν ἐκεῖ αἷμα, τὸ θύμα τοῦ ὑποκοπᾶνου τοῦ νέου ἡμερολογίου ἀποτελοῦν τὴν θλιβερωτέραν ἀπόδειξιν τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως τὴν ὅποιαν ἐξημιούργησεν ὁ νεοημερολογιακὸς νεωτερισμὸς, εἰς τὸν ὅποιον ἐπέμεινε καὶ ἐπέβαλε τοῦτον ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν. Ἐγνώρισθη ὁ λαὸς εἰς δύο μερίδας καὶ διηνοίχθη ἐν βαθύ χάσμα μεταξύ τῶν παραδόσεων τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου καὶ τῶν νεωτερισμῶν τοῦ νέου, νεωτερισμῶν οἱ ὅποιοι ἐπεκτείνονται ὀλομένῃ εἰς ὄλας τὰς τυπικὰς καὶ οὐσιώδεις ἐκδηλώσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ πνεῦμα τὸ νεωτεριστικόν, τὸ ὅποιον ὑπηγόρευσε δῆθεν ἡ προδευτικὴ ἐξέλιξις, ἐπέφερεν ἀναμφισβητήτως ἀναστατάσιν καὶ ἀνατροπὴν εἰς παραδόσεις, θεσμοὺς, τάξιν καὶ πρῆγαγε τὴν ἠθικὴν ἐκλυσιν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας. Διότι τὰ κρούσματα τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἀηθικότητος κληρικῶν, ἀσεβούντων ἐντὸς τῶν ναῶν, τὰ προτεσταντικὰ δόγματα, τὰ ὅποια Θεοτοκομαχοὶ ἔρεις εἰσάγουν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ, οἱ ἐλευθεριότητες τῶν κοουρεμένων κεφαλῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ γενικὴ ἀτόνησις καὶ χαλάρωσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων, ἡ καπηλεία, ἡ σκανδαλώδης τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωμάτων, τὸ ἔμπορικὸν πνεῦμα τὸ ὅποιον διέπει τὰς συναλλαγὰς κληρικῶν καὶ λαοῦ, πάντα ταῦτα τὰ δεινὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὀφείλονται εἰς τὸ ἀνατρεπτικόν, τὸ νεωτεριστικὸν πνεῦμα, τοῦ ὅποιου ἡ οὐσιωδέστερα κατὰκτησις εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου ἡμερολογίου. Ἀλλὰ οἱ νεωτερισταί, οἱ ἀνατροπεῖς τῶν παραδόσεων τῆς ἐννοοῦν καὶ διὰ τοῦ ὑποκοπᾶνου νὰ ἐπιβάλλουν τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ διὰ τῶν αἱμάτων νὰ ἀνεγείρουν τὸ οἰκοδόμημα τούτου*.

(*) Σ.Π. Εἶναι πραγματικὸς ὅτι ἡ ἐπικράτης τοῦ Νέου ἡμερολογίου ὑπῆρξε εὐκαλὸς καὶ ἀσποτος ἐχάρις στὴν ἀδιαφορίαν τῆς πλειοψηφίας τῶν πιστῶν διὰ τὰς θρησκευτικὰς Παραδόσεις καὶ ἐχάρις στὰ ἀπάνθρωπα μέτρα ἐναντίον τῆς μειοψηφίας τῶν Παλαιοημερολογιτῶν τοῦ κυριολεκτικὰ ἐκόπτοντο διὰ τῆς ἁγίας Παραδόσεις τῶν Πατέρων μας.

Η ΕΝΟΧΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Είς μίαν κλίνην τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» ἀπέθανε χθές τῆν πρωΐαν ἡ πτωχὴ γυναικοῦλα τῆς Μάνδρας, ἡ Αἰκατερίνη Κ. Ρούττι, ἑτῶν 27, μήτηρ δύο τέκνων. Εἶναι ἡ πτωχὴ μητέρα ἡ ὅποια ἐπίστευεν εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Εἶναι ἡ δυστυχισμένη γυναικοῦλα ἡ ὅποια ἐπεσεὺν ἀπὸ τὰ χτυπήματα τοῦ ὑποκοπάνου τοῦ χωροφύλακος. Εἶχε διαπράξει φοβερὸν ἔγκλημα: Ἐπίστευεν εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον καὶ ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε τὴν ἑορτὴν τῶν Ταξιαρχῶν νὰ ἑορτάσῃ τὴν ἡμέραν τὴν ὅποιαν ἔκρινεν αὐτὴ ὡς ὀρθότεραν. Ἡ Ἐκκλησία ὁμως, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ὡπλιοι τὴν χεῖρα τοῦ χωροφύλακος. Καὶ διέταξε: Κτυπήστω. Καὶ οἱ χωροφύλακες ἐκτύπησαν. Ἡ μητέρα ἀπέθανεν ἀπὸ τὰ τραύματα καὶ τὰ δύο τῆς παιδικαίας ρίπτονται ἔρημα καὶ ὄρφανὰ μέσα εἰς τὴν ζωὴν.

Δὲν εὐθύνεται διὰ τὸν φόνον αὐτὸν ὁ χωροφύλαξ. Τὴν εὐθύνει, βαρεῖαν καὶ ἀσυγχώρητον, φέρει ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, μὲ τὸν πρωτοφανῆ μεσαιωνισμόν του εἰς μεθόδους καὶ μέσα διὰ τῶν ὁποίων παραβιάζεται ἡ ἐλευθέρως συνείδησις καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως λατρείας. Φέρει τὴν εὐθύνην αὐτὸς ὁ ὁποῖος κρατεῖ εἰς τὰς φυλακάς πιστοὺς Χριστιανοὺς, ὁ ὁποῖος ἐκήρυξε τὸν διωγμὸν κατ' ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι οὐδὲν διέπραξαν ἔγκλημα, αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἀθαρπίτως μετέβαλε τὸ ἡμερολόγιον, εἰς τὸ ὅποιον διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ ὑποκοπάνου ζητεῖ νὰ ὑποτάξῃ τὸν λαόν.

Μακαριώτατε Μητροπολίτα Ἀθηνῶν, δὲν σᾶς ὀμιλεῖ κανεὶς φανατικὸς, δὲν σᾶς κατηγορεῖ ἀπὸ τὴν στήλην αὐτὴν ἀνθρώπος τοῦ παλαιοῦ ἢ τοῦ νέου ἡμερολογίου. Σᾶς ἀπευθύνει τὴν κατηγορίαν ἀνθρώπος ἐλεύθερος, ἐν ὀνόματι τῶν αἰώνιων ἀρχῶν τῆς ἐλευθέρως συνείδησεως. Δὲν ἐκτοξεύει καθ' ὑμῶν τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὴν κατηγορίαν μίᾳ θρησκόληπτος μοναχῇ διὰ νὰ τὴν ρίψετε εἰς τὴν φυλακὴν ἢ φανατικὸς Χριστιανὸς διὰ νὰ στρέψετε κατ' αὐτοῦ τὸν ὑποκόπανον τοῦ χωροφύλακος. Σᾶς ὀμιλεῖ ἀνθρώπος ἐλεύθερος. Καὶ σᾶς λέγει κατὰ πρόσωπον: Εἶσθε ὁ ἐνοχοὸς τοῦ φόνου τῆς γυναικός. Καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης, ἀπὸ τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὅποιαν ἔκλεισεν αὐτὴ ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην τοῦ πόνου τὰ μάτια τῆς, εἰ, μακαριώτατε Μητροπολίτα, σείσθε εἰσθε ὑπόδικος ἐναντὶ πάσης ἐλευθέρως συνείδησεως καὶ οὐδεὶς συγχωρεῖ τὸ ἔγκλημά σας. Εἶσθε ὑπόδικος ἐναντὶ τοῦ κοι-

νοῦ ποινικοῦ νόμου.

Τὶ ζητεῖτε, λοιπόν, Μακαριώτατε; Θέλετε ν' ἀσπασθοῦν ὅλοι τὸ ἡμερολόγιόν σας; Διατὶ ὁμως δὲν ζητεῖτε, ἀφοῦ τὴν εἶναι ἡ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν φροντίς, ν' ἀσπασθοῦν ὅλοι τὴν λατρείαν καὶ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας; Ἀναγνωρίζετε τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς πίστεως εἰς τοὺς ἀλλοθρήσκους, ἀλλὰ δὲν ἀνέχεσθε ν' ἀκολουθοῦν ἄλλο ἡμερολόγιον, ἄλλο ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον μὲ τὴν συνεργασίαν μερικῶν λιποτακτῶν καὶ ἔγκληματιῶν ἐπιβάλλετε. Διότι δὲν λησμονεῖ κανεὶς ὅτι ὑπὸ τὸ διάταγμα ἐκεῖνο ὑπάρχουν αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐπαναστατῶν οἱ ὁποῖοι ἐδολοφόνησαν τοὺς Ἑξ. Καὶ ὀμιλεῖτε περὶ νομίμου μεταβολῆς τοῦ ἡμερολογίου; Ἄλλ' ὅταν τόσοσιν σεβασμὸν πρὸς τὴν ὑπογραφήν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἔχετε, μακαριώτατε Μητροπολίτα, προκειμένου περὶ τοῦ ἡμερολογίου, διατὶ ὅταν διὰ τῶν ὑπογραφῶν αὐτῶν ἐγκαινιάζετε ἡ ἀπαλλοτριώσις τῶν κτημάτων τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἠθέλατε ν' ἀναγνωρίσετε αὐτάς; Καὶ ἐνῶ τόσοσιν καταβάλλετε ἐπιεικείας διὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ διατάγματος ἐκείνου, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ὁμως τοῦ ἄλλου φονεύετε μίαν γυναῖκα, φυλακίζετε πιστοὺς, σείσθε ὁ ὁποῖος, ὑποτίθεται, ἐπιβάλλεται νὰ ἐφαρμόζετε τὸ «Ἀγαπήτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν».

Νὰ προχωρήσω; Ὑπάρχουν τόσα πράγματα, διὰ τὰ ὅποια θὰ εἶχε νὰ φροντίσῃ ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης καὶ τὰ ὅποια θίγουν τὴν Ἐκκλησίαν. Ὑπάρχουν τόσα σκάνδαλα, τὰ ὅποια ἐφθασαν μέχρι τοῦ τύπου. Ὑπάρχουν τόσαι κατηγορίαι τὰς ὁποίας ἀντίπαλοί του ἀπευθύνουν κατ' αὐτοῦ καὶ διατάσσονται τώρα ἀνακρίσεις. Δὲν ἐρευνῶμεν. Ἡ μήπως ἡ Σύνοδος δὲν κατηγορήσεν αὐτὸν διὰ παραβάσεως τινάς; Δὲν συζητοῦμεν. Ἄλλ' ὡς ἐλεύθεροι ἄνθρωποι ἐκτοξεύομεν τὴν κατηγορίαν ἐναντίον τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου: «Εἶσθε ἐνοχοὶ, πάντες καὶ ὅσοι διατάσσετε καὶ ὅσοι ἀνέχεσθε τὸν διωγμὸν τῶν πιστῶν. Εἶναι ἐλεύθεροι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὅχι τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον νὰ πιστεῦσιν, ἀλλὰ καὶ Τοῦρκοι καὶ Ἑβραῖοι καὶ Βουδιστὰι νὰ γίνωσι. Θέλετε ὁμως νὰ δεσμεύετε τὴν συνείδησίν των, θέλετε μὲ τοὺς μεσαιωνισμοὺς καὶ τὸ ὑποκόπανον τοῦ χωροφύλακος νὰ συντρίψετε τὴν ἐλευθερίαν τῆς λατρείας; Εἶσθε ἐνοχοὶ τῆς πτωχῆς τῆς Μάνδρας».

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς πάσα ἐλευθέρως συνείδησις, ἀνωτέρω παντὸς ἡμερολογιακοῦ ζητήματος, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐ-

ξεγαρθῆ ἔναντιον ἐκείνων οἱ ὅποιοι ζητοῦν νὰ ἐμφανισθοῦν ὡς προωδευμένοι ἄνθρωποι μὲ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἡμερολογίου, ἐνῶ εἰς τὰς μεθόδους των ἀποδεικνύονται ἱεροξετασταὶ καὶ βάρβαροι. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς κάθε ἐλεύθερος ἄνθρωπος, μὲ ψυχρὰν τὴν λογικὴν, στρέφεται ἔναντιον τῆς σημερινῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς. Κρατοῦμεν τὸ μαστίγιον. Καὶ δὲν θὰ διστάσωμεν εἰς τὸ ἀνηλεὲς μαστίγιωμα τῶν ἀνελευθέρων Ἱεραρχῶν. Ἄν αὐτοὶ ἐγκαινιάζουσι τὸν ὑποκόπανον, τί θ' ἀναγκάσῃ τοὺς ἐλευθέρους ἄνθρώπους νὰ μὴ στρέψουσι κατ' αὐτῶν τὸ μαστίγιον τὸ ὁποῖον θὰ ξεσχίσῃ πρὸσωπίδας εὐσεβῶν καὶ γόητρον ἀμφίβολου; Τὸ μαστίγιωμα ἄλλως τε τὸ ἐδίδαξε ὁ Χριστὸς, ὁ Θεὸς ποῦ ἠγάπησε τοὺς ἐχθρούς Του, ἀλλ' ὁ ὅποιος δὲν συνεχώρησε τοὺς ἐμπόρους τῆς Ἐκκλησίας.

ΕΣΠΕΡΙΝΗ 29/11/1927

ΥΠΟΚΟΠΑΝΟΣ

Διὰ τὴν μεταβολὴν τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων ὁ ὑποκόπανος τῶν χωροφυλάκων δὲν ἀποτελεῖ τὸ καταλληλότερον μέσον. Οἱ χωρικοὶ τῆς Μάνδρας ἔχουσι ἴσως ἄδικον νὰ ἐπιμένουν εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Ἄλλ' εἴτε ἄδικον ἔχουσι, εἴτε δίκαιον, αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν διαφορὰν μεταξύ αὐτῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας, διαφορὰν εἰς τὴν ὁποίαν οἱ χωροφύλακες μὲ τοὺς ὑποκόπανους των οὐδένα λόγον ἔχουσι νὰ παρεμβαίνουσι. Ἐκτὸς ἐξ ἐπιδικῶν ἀπλῶς νὰ μεταβάλλουσι τὰς πεποιθήσεις εἰς πείσμα.

«Καθημερινή» 28/11/1927

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ

Αἱ σκηναὶ τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ ἐπέτρωτο νὰ μὴν παρέλθουσι ἀνάαιμακτοι. Μία νεαρὰ γυναίκα, μία εὐλαβὴς χωρική, ὑπέκυψε εἰς τὰ τραύματα, τὰ ὅποια ὑπέστη μόνον καὶ μόνον, διότι ἐνόμιζεν, ὅτι ἐδικαιούτο νὰ ἔχῃ ἐλευθερίαν συνειδήσεως καὶ νὰ τελεῖ τὰς θρησκευτικὰς τῆς ἐορτὰς κατὰ βούλησιν Ἄλλ' εἶναι πρωτοφανὲς ὅτι ἐν προκειμένῳ ὁ φανατισμὸς τῶν χωρικῶν εἶναι ἀσυγκρίτως ἐλαφρότερος ἀπὸ τὸν φανατισμὸν τοῦ Κράτους, τὸν τὸσον ἀγρίως ἐκδηλούμενον διὰ τῶν ὑποκόπανων.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 29/11/1927

- Ο ΜΑΤΟΜΕΝΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΝΔΡΑΝ ΕΧΥΘΗ ΕΣ ΑΙΤΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙ- ΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ - ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΜΕΓΑ- ΛΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

Εἰς τὴν Μάνδραν τῆς Ἐλευσίνας συνῆλθον οἱ Χριστιανοί, διὰ νὰ λειτουργηθοῦν καὶ ἐβλήθησαν διὰ πυροβόλων ὄπλων κατὰ σύστασιν βεβαίως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

Καὶ ἐχύθη χριστιανικὸν αἷμα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν οἶκον τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ μοιραῖος ἄνθρωπος, χαίρει ὅτι ἐθρίαμ βευσεν.

Ἡδὴ σημαίνει ἡ μεγάλη ἢ μεγάλη ὥρα διὰ τὴν Ὀρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν. Ἡδὴ κρίνεται ἡ τύχη αὐτῆς. Ἡ θὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ τυραννοῦ καὶ αἰμοχαροῦς Ἀρχηγοῦ τῆς ὁπότε θὰ σωθῇ καὶ θὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν προτέραν τῆς αἰγλήν καὶ θὰ διατηρηθῇ ἐν εἰρήνῃ καὶ δόξῃ ἢ θὰ παύσωμεν πλέον νὰ ἔχωμεν Ἐκκλησίαν καὶ θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ λειτουργήμεθα ἐντὸς τῶν οἰκιῶν ἡμῶν μὲς γινόμενοι ἡμεῖς οἱ ἴδιοι Ἱερεῖς καὶ Ἱεροφάνται. Ἀλλὰ τότε ἀσφαλῶς, μίαν θλιβεράν ἡμέραν θὰ ἐξαντληθῇ ἡ ὑπομονὴ μας, ὁ λαὸς θὰ ἀφήσῃ πλέον κατὰ μέρος τὰς περιφράσεις καὶ τὰ προσήματα, θὰ συλλάβῃ τὸν Ἀρχ/πον Ἀθηνῶν, θὰ τὸν καθήσῃ εἰς τὸ ἐδῶλλον τοῦ κατηγορουμένου καὶ ἀπὸ τῆς ἐδρας τοῦ δικαστοῦ θὰ τοῦ βροντοφωνήσῃ ὁ λαός:

-Ὅστε εἴθε τοῦρκος λοιπόν; Ὅστε μέσα εἰς ψυχὴν σας ὑπάρχει τοιοῦτον μῖσος ἔναντιον τῶν Ὀρθόδοξων Χριστιανῶν ὅστε ἀπεφασίσατε νὰ τοὺς ἐξοντώσετε; Ὅστε δὲν εἰμεθα ἐλεύθεροι νὰ δοξάσωμεν τὸν θεὸν ὁπότε καὶ ὅπου θέλομεν ἡμεῖς ἄλλ' ὁπότε καὶ ὅπου θέλει ἡ ἰδικὴ σας ἰδιοτροπία;

Ἄρχηγός τῆς Ἐκκλησίας εἶσθε σεις ἢ Χριστιανομάχος; Τὴν πατερίτσαν τὴν ἔχετε οὐχὶ διὰ νὰ στηρίξεσθε ἀλλὰ διὰ νὰ καταδιώκετε καὶ νὰ τύπετε τοὺς Χριστιανούς. Εἶναι μούρη ἡ ψυχὴ σας Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ αἱ βουλαὶ σας σατανικαὶ καὶ ὀλέθρια. Ἡμεῖς σὰς ἀναγνωρίσαμεν καλὰ ὅταν εἶσθε Διευθυντὴς Ἱερατικῆς Σχολῆς, ὅτε ἐθέτατε πῦρ ἐκ τῆς μίας πλευρᾶς καὶ τὸ πῦρ ἐξήρχετο ἐκ τῆς ἄλλης. Ἀλλὰ σήμερον σὰς ἐγνώρισεν καὶ ὁ λαός, ὅπου σὰς ἐγνώρισεν σὰς ἔδωκε τὸν τίτλον τοῦ ἀντάρτου τῆς Ἐκκλησίας, σὰς ἔδωκε τὸν τίτλον τοῦ Μ α τ μ ἔ ν ο υ Ἀ ρ χ ι ε π ι σ κ ὸ π ο υ .

Ἀπελιθώθητε, λοιπόν, μέχρι τοιοῦτου σημείου ὥστε νὰ μὴ φροντίζετε διὰ τίποτε, νὰ μὴ ἐντρέπεσθε διὰ τίποτε, νὰ μὴ πτοεῖσθε ἀπὸ τίποτε; (1)

Γ. Ι. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
("Ἀναγέννησις τοῦ λαοῦ" 4/12/1927)

(1) - Τὸ ἀρθρον αὐτὸ ἐγένετο ἀσορμὴ νὰ διαχθῆ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ἐπὶ "σοκοσαντικῆ δυσσημῆσιν" καὶ νὰ ὀρισηθῆ δικάσιμος διὰ τὴν θην φεβρουαρίου 1928. Τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον Ἀθηνῶν, τὸ ὅποσον θὰ τὸν ἐδόκαζε, ἐκήρυξε αὐτὸ ἀναρμόδιον.

ΚΑΤΩ Ο ΝΕΟΣ ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ!..

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΑΛΛΑΙΚΟΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΙΜΟ - ΒΟΡΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ - ΕΞΗΝΤΑΘΗ ΠΛΕΟΝ Η ΥΠΟΠΟΝΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ - ΑΡΧΕΤΑΙ Ο ΙΕΡΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΑΓΩΝ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐξετασθή πλέον τελείως... Δὲν πτοεῖται πλέον ἀπὸ τίποτε, δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν του τίποτε. Οἱ πολῖται καθ' ἑκάστην ὑποβάλλουν μνηύσεις ἐναντίον του καὶ αὐτὸς τοὺς μὲν πολίτας εἰρωνεύεται, τὰς δὲ μνηύσεις, μεταχειρίζεται ὡς χάρτην καθαριότητος.

Εἰς τὴν Μάνδραν οἱ χωροφύλακες πυροβολοῦν τὰ γυναικόπαιδα. Μία γυνὴ ἀποθνήσκει εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν συνεπείρ τῶν τραυμάτων της. Γυναῖκες καὶ παιδιὰ τύπτονται διὰ τῶν ὑποκοπῶν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἐξω τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου οἱ χωροφύλακες σύρουν ὡς ράκη τοὺς Ἱερεῖς καὶ τοὺς ὀδηγοῦν εἰς τὰ κρατητήρια, διότι εἶχον κηρυχθῆ ἐναντίον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Καὶ οὗτος τὴν στιγμὴν ἀκείνην ἐξηπλωμένος εἰς ἕν ἀνάκλιτρον τῆς τραπεζαρίας του χωνεύει ἡσυχάτα τὸ πλοῦσιον γεῦμά του.

Πολλάκις διεμαρτυρήθη ὁ λαός πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον διὰ τὸν πόλεμον, ὃν ἐκήρυξεν ἐναντίον τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῶν διαφόρων ἄλλων ἐχθρῶν αὐτῆς, ἐν συνεννοήσει καὶ μετὰ αὐτὴν τὴν Χριστιανικὴν Ἀδελφότητα τῶν Νέων, πολλάκις ὁ λαός ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὴν ἐξυ-

γίανσιν τοῦ κλήρου. Πολλάκις ὁ λαὸς εἶπεν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον:

-Μακαριώτατε, ἐὰν δὲν σὰς συμφέρῃ, μὴ παραιτηθῆτε. Ἀφήσατέ μας ὅμως νὰ λατρεύωμεν τὸν θεὸν συμφώνως πρὸς τὰς Ἱερὰς ἡμῶν Παραδόσεις, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποθήκας τῶν γονέων μας καὶ τῶν πάππων μας.

Καὶ ἐκεῖνος ἀπήντα.

-Θὰ κάμω ἐκεῖνο ποῦ θέλω ΕΓΩ καὶ Ὁ Χ.Ι. ἐκεῖνο ποῦ θέλει ὁ λαός.

Καὶ ἔχει τὸ θράσος νὰ σκέπτεται οὕτω καὶ νὰ ὁμιλῇ οὕτω διὰ τὸν λαὸν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος διότι στηρίζεται εἰς τὴν φιλία τῶν σημερινῶν κυβερνήτων τὴν χώραν, οἵτινες πάντες εἰς τὰς Μασσωνικὰς στοὰς ἀνήκοντες, μεταχειρίζονται ὡς ὄργανον αὐτῶν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον διὰ νὰ σακατέψουν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ διαφθείρουν τὴν Ὀρθοδοξίαν.

Εἰς τοὺς ἐκφύλους τούτους πολιτικούς ὄχροντας στηριζόμενος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κηρύσσει σήμερον τὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ.

Ἔστω λοιπόν. Ὁ λαὸς δέχεται τὸν πόλεμον καὶ θὰ ἐτοιμασθῇ νὰ δώσῃ τὴν μεγάλην μάχην χάριν τῆς Ἐκκλησίας του καὶ πρὸς προστασίαν τῆς Ἐκκλησίας του.

Καὶ ὁ λαὸς αὐτός, Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν, ὅστις ἐπὶ τοσοῦτον σὰς ἠνέχθη, θὰ σχηματίσῃ αἴριον ἀγκῶδες συλλαλητήριον εἰς τὸ ὅποιον θὰ συρρεύσουν δεκάδες χιλιάδων πιστῶν ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐγκρίνῃ ψήφισμα καὶ θὰ ζητήσῃ νὰ παραιτηθῆτε.

Τότε ἐναντίον τῶν λαϊκῶν μαζῶν, δὲν θὰ δυνηθῆτε βεβαίως νὰ στείλετε τοὺς χωροφύλακὰς σας καὶ τὰ μίσθορνα ὄργανά σας διὰ νὰ τοὺς διαλύσουν. Διότι ἡ δύναμις τῶν ὀργάνων σας δὲν θὰ εἶναι ἰκανὴ νὰ μᾶς ἀναχαίτῃ καὶ ἡ φωνὴ σας θὰ εἶναι φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ θὰ φύγεται. Καὶ τότε τρέμων πρὸ

τῆς λαϊκῆς ἐξεγέρσεως θὰ σπεύσητε νὰ ἐπιβῆτε ἀτμοπλοίου, ἵνα κατὰ τὸ σύστημα τῶν φίλων σας πολιτικῶν, κρυφθῆτε ἀπὸ τὰ ὄμματα τῆς Ἑλλάδος. Τότε καὶ μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου θὰ φθάνη ἡ φωνὴ τῆς ἀνανακτήσεως καὶ τῆς διαμαρτυρίας τοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία θὰ ἴχῃ εἰς τὰ ὦτα σας ὡς σάλπιγξ τῆς Δευτέρας Παρουσίας.

- Ἀποδώσατέ μας τὴν Ἐκκλησίαν μας.
- Ἀποδώσατέ μας τὰ ἱερά μας καὶ τὰ ὄσια.
- Κάτω ὁ δειώκτης τῆς Ἐκκλησίας μας!
- Κάτω ὁ αἰμοβόρος Ἀρχιεπίσκοπος.
- Κάτω ὁ νέος Ρασπουτίν!

"ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ" 11/12/1927

Γ. Ι. Ἀγγελόπουλος

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΕ,...

Τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου εἰσηλθεν ἀπροάπτως εἰς νέαν φάσιν. Διότι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δι' ἐγγράφου τὸ ὡς πρὸς τὰς Ἀνατολικὰς Ἐκκλησίας ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὸ Πάσχα κατὰ τὸ ἔτος 1928 θὰ ἑορτασθῆ κατὰ τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον. Καὶ ἐνῶ ἐγόραφ ἡ σχετικὴ εἰδησις καὶ ἐνῶ ἐσχολιάσθη αὕτη, ἡ Μητρόπολις Ἀθηνῶν σιωπῶ ἐπὶ ἐνὸς ζητήματος τοῦ ὁποῖον ἐνδιαφέρει πρῶτην αὐτήν, διότι αὕτη καὶ ἀλλοὶ οἱ Πολῖται θὰ δώσουν μίαν ἀπάντησιν εἰς τὸ νέον ζήτημα τὸ ὁποῖον δημιουργεῖται κατὰ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Πατριαρχείου.

Ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν μετέβαλε μὲ ἐκεῖνὸν τὸν νόμον Πλαστῆρα τὸ ἡμερολόγιον. Ἐπειτα μετὰ τὴν πρῶτην αὐθαιρέσιαν, ἠκολούθησεν ὁ ἐπίμονος ἐγκλωβισμὸς τοῦ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησίν του εἰς ὅλους. Θὰ ἐκφράζεις ὅπως θέλω ἐγώ. Ὑποδείξεις ἀπευθύνθησάν περὶ τοῦ δικαιώματος καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίας. Ὁ Μακαριώτατος δὲν ἤκουσε τίποτε. Ἐξυλοκόπησεν γυναῖκας, ἐκήρυξε τὸν διωγμὸν κατὰ τὴν Παλαιοημερολογιτῶν... τοὺς ὁποῖους ἐπαρουσίασεν ὡς φανατικούς, ὡς ἀμορφώτους Πιστοὺς, ὡς καθυστερημένους, ὡς μὴ δυναμένους νὰ ἐννοήσωσι τὴν πρόδοον. Ἐφθάσε μέχρι σημείου ὁ Μακαριώτατος ὥστε νὰ κινήσῃ τὴν ὀργὴν μὴδ ψαλίδας*, ἡ ὁποία ἐστράφη κατὰ τῆς γενειάδας του. Καὶ ὅλοι ἐλυπήθημεν δι' αὐτό, καὶ κανεὶς ὅμως δὲν ἠθέλησε τότε νὰ τοῦ ὑποδείξῃ ὅτι ἀν ὑπέχη ποινικὸς εὐθύνος ἐκεῖνος ὁ φανατικὸς κουρεὺς διὰ τὴν ἐπίθεσιν, ὑπέχει ὅμως καὶ αὐτὸς ὁ Μητροπολίτης εὐθύναν ἠθικὰς, διότι αὐτὸς διὰ τῶν μέτρων του ἔθεσεν ἐν κινδύνῳ καὶ ὑπὸ τὴν ψαλίδα ἐνὸς φανατικοῦ τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας. Νομίζει ὅτι δὲν ἀποτελεῖ τοῦτο εὐθύνῃ; Ὅταν, Μακαριώτατε, ἐξευτελίζεται ἐν ἀξίωμα, δὲν πταίει μόνον ὁ ἐξευτελίζων, ἀλλὰ καὶ ὁ κατέχων τὸ ἀξίωμα, ὅταν διὰ κακῶν μέτρων δημιουργεῖ ζητήματα καὶ προστριβὰς θιγοῦσας τὸ ἀξίωμα αὐτό. Ὅστε ἂς μὴ ζητοῦν τὴν εὐθύνῃν τῆς ψαλίδος μόνον, ἀφοῦ ὑπέχει εὐθύνῃν καὶ ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν.

Ἄλλ' ὡς νὰ μὴ ἤρουν ὅσα ἄλλα κατὰ τῶν Πιστῶν τοῦ Παλαιοῦ ἡμερολογίου διεπράχθησαν, ἦλθον τὰ γεγονότα τῆς Μάνδρας. ἠθέλησαν νὰ ἑορτάσωσιν Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι καὶ αὐτοί, οἱ χωρικοί, τὴν ἡμέραν τὴν ὁποῖαν αὐτοὶ ἤθελον. Ἡ Μητρόπολις τῶν Ἀθηνῶν ἐπεκαλέσθη τὴν βοήθειαν τῶν ὑποκοπῶν τῶν χωρο-

φυλάκων. Καὶ συνέβησαν αἱ σκηναὶ τῆς Μάνδρας. Ἄλλοι ἐτραυματίσθησαν καὶ μία δυστυχισμένη γυναῖκούλα, μητέρα δύο παιδιῶν ἀπέθανεν ἀπὸ τὰ κτυπήματα. Ἄλλοι καταδιώκονται ἀκόμη καὶ κρύπτονται. Τώρα δέ, ἔπειτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, ἔρχεται τὸ Πατριαρχεῖον καὶ λέγει: Τὸ Πάσχα θὰ ἑορτασθῆ μὲ τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον.

Πόσους θὰ συλλάβετε τώρα, Μακαριώτατε Μητροπολίτα Ἀθηνῶν; Μήπως τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως; Ποῖος τώρα ἔχει δίκαιον, σεῖς ἢ οἱ Παλαιοημερολογίται; Καὶ διατὶ ἀφουώως ἀποδεικνύεται δι' ἄλλην μίαν φοράν, τὸ ζήτημα δὲν ἐρρυθμίσθη ὀριστικῶς θέλετε σεῖς νὰ ἐπιβάλλετε μὲ χωροφυλακιστικὸν πείσμα τὰς ἀντιλήψεις σας; Τίς ἔμπορεῖ νὰ ὑποχρεώσῃ τώρα τοὺς Χριστιανούς ν' ἀκολουθήσωσιν σᾶς, ἕνα συνεπαναστάτην τοῦ Πλαστῆρα, καὶ ὄχι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον; Τίς θὰ εὐρίσκειται ἐν ἀδίκῳ; Ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀκολουθήσωσιν σᾶς ἢ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ συμμορφωθοῦν μὲ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Πατριαρχείου; Καὶ ἀφοῦ σεῖς διχογνωμεῖτε μὲ τὸ Πατριαρχεῖον δὲν εἶσατε σεῖς ὁ εὐθυνόμενος ἐναντι τῶν Κανόνων, καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πληρώματός Της; Ἄν δέ, τὴν τελευταίαν στιγμὴν συμφωνήσατε, τότε δὲν πρέπει ν' ἀκυρωθοῦν ἀμέσως τὰ ἐντάλματα τῆς καταδιώξεως, δὲν πρέπει νὰ ἐξέλθωσιν τῶν φυλακῶν οἱ κρατούμενοι ἐξ αἰτίας σας καὶ τότε... Ἄλλὰ ποῖος θὰ φέρῃ εἰς τὴν ζωὴν ἐκείνην τὴν μητέρα, τὴν γυναῖκούλα τῆς Μάνδρας, τὸ θῆμά σας;

Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καλεῖται ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν Λαόν, εἰς τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας προστάται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ν. Πλαστῆρα, περὶ τῆς στάσεως, τὴν ὁποῖαν θὰ τηρήσῃ ἐναντι τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Ζητεῖ ὁ Λαὸς νὰ μάθῃ ὄχι πότε θὰ ἑορτάσῃ ὁ Μητροπολίτης τοῦ τὸ Πάσχα. Διότι ὁ Μητροπολίτης εἶναι πλέον ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ ἀσυνεπὴς πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὰς λοιπὰς Ὁρθόδοξους Ἐκκλησίας. Ἐρωτᾶσθε, Μακαριώτατε: θὰ ἑορτάσατε τὸ Πάσχα μὲ τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ θὰ ἀπειθήσατε εἰς τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου; Ἀπαιτεῖ ὁ Λαὸς μίαν ἀπάντησιν... Καὶ δὲν δόνασθε οὔτε νὰ τὴν ἀρνηθῆτε, οὔτε νὰ τὴν ἀνοβάλετε τὸ αἶμα τῆς γυναῖκας τῆς Μάνδρας ζητεῖ τὴν ἀπολογίαν σας, Μακαριώτατε.

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

(* ΕΣΠΕΡΙΝΗ " 12/12/1927).

* Ἰδε "Ἐπίτομα" τόμος Α' (1976).

"Στήκετε, καί κρατεῖτε τὰς Πα-
ραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ
λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν"
(Β' Θεο/κεῖς β' 15).

"Μὴ μεταίρε ὄρια αἰῶνια, ἃ ἔ-
θεντο οἱ Πατέρες σου" (Παροιμ. κβ'
28).

"Κρεῖσσον γάρ ἐπαινετός πόλε-
μος ἢ εἰρήνης χωριζούσης ἀπὸ τὸν
θεόν" (Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολό-
γου).

"Ἄπαντα τὰ παρὰ τὴν Ἐκκλη-
σιαστικὴν Παράδοσιν, καὶ τὴν δι-
δασκαλίαν, καὶ ὑποτύπωσιν τῶν ἁ-
γίων καὶ ἁγιόφων Πατέρων καινο-
τομηθέντα, ἢ μετὰ τοῦτο πραχθη-
σόμενα, ἀνάθεμα γ'" (Συνοδικὸν
Κυριακῆς Ὁρθοδοξίας).

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΑΤΑΚΡΑΥΓΗ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑ "ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ"

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΙΕΤΩΝ

Όταν τὰ θλιβερά γεγονότα τῆς Μάνδρας ἔγιναν γνωστά μέσω τῶν ἡμερησίων εἰς τὸ Πασιγγῆσιον, φανεῖς διαμαρτυρίαι καὶ ἀποδοκιμασίαι ἐκδηλώθησαν ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἑλλάδος καταδικάζοντας τὴν βάρβαρον καὶ ἀποτροπιαστικὴν διώξιν τῶν φιλησυχῶν εὐσεβῶν Παλασημερολογιτῶν ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ σχισματικοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου. Ἰδοὺ πῶς διεμαρτυρήθησαν οἱ Ἕλληνας κυρίως Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

«Κατώδυνοι διὰ τὰ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Ταξιαρχῶν προκληθέντα ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, τῇ ὑποδείξει τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου, αἰματηρὰ συμβάντα καὶ θλιβερά γεγονότα ἐν Μάνδρα τῆς Ἐλευσίνας ἐναντίον τῶν γυναικοπαίδων, τῶν ἀόπλων, φιλησυχῶν καὶ εὐσεβῶν χριστιανῶν, ἐπιτελούντων ἐν τῷ ἐν Μάνδρα ἱερῷ Ναῶ τῶν Ταξιαρχῶν τὴν πρὸς τὸν Θεὸν λατρείαν καὶ τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα συμφώνως τῷ πατρίῳ αὐτῶν ὀρθοδόξῳ ἑορτολογίῳ, διαμαρτυρούμεθα ἐξ ὀφθῆς τῆς ψυχῆς δι' ὅσα ἐγένοντο καὶ γίνονται παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος περὶ ἐλευθέρου ἐνασκήσεως τῶν θρησκευτικῶν ἡμῶν καθηκόντων καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ τοὺς ἱεροὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 641)27 ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1926 τηλεγραφικὴν διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τὰς διαφόρους Ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις Ἀσφαλείας ἢ Διοικήσεις Χωροφυλακῆς καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 70027 ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1926 ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας περὶ ἐλευθέρου ἐκτελέσεως ἐν ἰδιοκτητοῖς ἐκκλησίαις καὶ παρεκκλησίαις τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν εἰς τὸ Πάτριον ὀρθόδοξον ἑορτολόγιον ἐμμενόντων εὐσεβῶν Χριστιανῶν, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως τεθῆ τέρμα εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις φοβερὸς βανδαλισμούς, τὰς βαρβάρους πράξεις καὶ τὰ ἀνέρα ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἀθῶν εὐσεβῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ πρὸς τοὺς ἀξιοῦμεν τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ὑπευθύνων τῶν φοβερῶν αἰματηρῶν σκηνῶν τῆς Μάνδρας καὶ ἰδίᾳ τοῦ ὑποκινητοῦ καὶ ἠθικοῦ αὐτουργοῦ ἀπασῶν τούτων τῶν ἐκνόμων καὶ βανδαλικῶν πράξεων τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου πρὸς ἡσυχίαν καὶ εἰρήνευσιν τοῦ δικαίου ἐπὶ τούτοις ἀγανακτήσαντος ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Μετὰ σεβασμοῦ

Μεγάλη Ἐπιτροπὴ Ὀρθοδόξων Ἑλληνίδων Κυριῶν,
Ἀθηνᾶ Σοφianoπούλου, Μαρία Φρυγανᾶ, Ἀναστασία Δαμάλα,
Ἀγγελικὴ Παναγιωτοπούλου, Ἀσπασία Στάη, Μαρία Βαϊτάνου,

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ

“ὉΣ ΝΕΑ ΝΥΞ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ”

Τὴν παλαιὰν ἐποχὴν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐθεώρουν τὸ ἰερόν ἀπαραβίαστον καὶ τὸν Ναόν τοῦ θεοῦ ἄσυλον καὶ καθαρῶτατον ἐνδιαίτημα διότι κατῴκει ὁ θεός. Σήμερον ὅτε ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ἡ Ὀρθοδοξία ἐπεκράτησαν εἰς τὸν κόσμον αἱ ἐκκλησῖαι τοῦ θεοῦ κατέστησαν **σφαγεῖα καὶ τόποι ἀνέροι**, διότι ἐκεῖ ἐπληρώθησαν θανασίμως ἀνθρώπινα ὑπάρξεις ἐξ ὧν μία γυνὴ ἀπέθανεν ἐκ τῶν τραυμάτων τῆς ἀλλῆ εἶναι ἐτοιμοθάνατος, ἀλλὰ ἄτομα ἐπληρώθησαν καὶ ὁ λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου (ὀγδοηκοντούτης) κατεμωλωπίσθη καὶ ἐπροπηλακίσθη ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, ὅστις ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀπαραβίαστος καὶ ἄσυλον ἱερόν διὰ πάντα προσεσυχόμενον καὶ ταῦτα ἐγένοντο ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων κατὸ πιν διαταγῆς μὲν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑποδείξεως δὲ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, ὅστις χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, τοὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, τὸ Β. Διάταγμα τοῦ 1923 καὶ τὴν προγενεστέραν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διαταγὴν περὶ ἐλευθέρου ἐνασκήσεως τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων πάντων τῶν ἀκολουθούντων τὸ παλαιὸν Ὀρθόδοξον ἑορτολόγιον, **ἐπέδραμεν ὡς ἄγριος λύκος εἰς τὸ ὀρθόδοξον Χριστιανικὸν Ποίμνιον διὰ νὰ κατασπαράξῃ αὐτό**, ὡς καὶ συνέβη διὰ τῆς χύσεως τοῦ πολυτίμου αἵματος τῶν ἀθῶν θυμάτων τῆς Μάνδρας, βοώντων ἀπὸ τοῦ τάφου τῶν, ἐκδικησάντων, ἐναντίον τοῦ ἠθικοῦ αὐτουργοῦ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου τοῦ καὶ **μόνου ὑπαίτιου τῶν σκηνῶν ἐκείνων τῆς Μάνδρας**.

Ὁ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὸς λαὸς παρανολουθῶν πρόσωπα καὶ πράγματα, ἐνθυμεῖται τὸ **Αἷμα τῆς Μάνδρας** τὴν νέαν αὐτὴν νύκτα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου καὶ θά δώσῃ

σπουδαίον μάθημα εἰς τόν **αἱματωμένον Ἱεράρχην**, ὁ ὁποῖος προκάθηται ἐπὶ τοῦ Μητροπολιτικοῦ θρόνου Ἀθηνῶν, ἀποκαθαίρων τό Κυλώνιον ἄγος τῆς Ἐκκλησίας ἵνα εἰρηνεύσῃ ὁ δεινός βασανιζόμενος καὶ καταταυραννούμενος ὑπ' αὐτοῦ Ὁρθόδοξος Χριστιανικός Λαός.

Ναί! ὅσον παρέρχονται αἱ ἡμέραι τόσον περισσότερα φρικώδη καὶ σοβαρά στοιχεῖα εἰς βάρος τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἀποκαλύπτομεν ἅτινα ἐάν ἔλθουν εἰς τὴν δημοσιότητα θὰ ἐξυπνήσουν ἀργά ὁμως τὴν Ἱεραρχίαν, ἣτις ἐπρεπε ἀπὸ τοῦδε νὰ προλάβῃ καὶ ὑποδείξῃ εἰς αὐτόν νὰ παραιτηθῇ ἵνα ὅσα ἐπραξέ καὶ γνωρίζει μὴ γνωσθῶν εἰς τόν κόσμον, χάριν τοῦ γοήτρου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ τὰ ὁποῖα δέν θὰ λάβουν τὴν τύχην τῶν ἄλλων δημοσιευμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα κακῶς ποιῶν δέν ἠθέλησε νὰ δώσῃ προσοχὴν, ἀλλὰ θὰ ταράξουν τόσον πολὺ αὐτόν, ὥστε δέν θὰ βλέπῃ τὴν ὄραν καὶ τὴν στιγμὴν διὰ νὰ παρατηθῇ τοῦ θρόνου τῶν Ἀθηνῶν καὶ θὰ καταράται τὴν ἡμέραν ποῦ ἐγεννήθη εἰς τόν κόσμον αὐτόν, τόν ὁποῖον διήρесе μέ τās καυνομίας του καὶ τὰ παπικά νέα ἡμερολόγια του καὶ μέ τὴν κακίαν του.

Ἐν Καλάμαις τῆς Πελοποννήσου τῆ 23/11/1927

Ὁ ἐλάχιστος ἐν μοναχοῖς
Ἀρσένιος Κοττέας Ἀγιορείτης
(Ἐκ Γυθείου τῆς Πελοποννήσου)

Ὁ
ἀείμνηστος
Ἀρσένιος Κοττέας
Ἀγιορείτης,
ἓνας ἀπὸ τοὺς
Πρωτεργάτας
τοῦ Ὁρθοδόξου
Κινήματος.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἑλληνικῆς Θρησκευτικῆς Κοινότητος τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.
(Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον).

Π ρ ό ς

τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων, τόν Ἐξοχώτατον κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τόν Ἐξοχώτατον Ὑπουργόν τῶν Ἐσωτερικῶν, τόν Ἐξοχώτατον Ὑπουργόν ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας, τόν Ἐξοχώτατον Ὑπουργόν τῆς Δικαιοσύνης, τόν ἀξιότιμον Ἀρχηγόν τῆς Χωροφυλακῆς.

Κατώδυντοι διὰ τὰ κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Ταξιαρχῶν προκληθέντα ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, τῆ ὑποδείξει τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου **αἱματηρὰ συμβάντα καὶ θλιβερά γεγονότα**, ἐν Μάνδρα τῆς Ἐλευσίως, ἐναντίον τῶν γυναικοπαίδων τῶν ἀόπλων, φιλησυχῶν καὶ εὐσεβῶν Χριστιανῶν ἐπιτελούντων ἐν τῷ ἐν Μάνδρα Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ταξιαρχῶν, τὴν πρὸς τόν Θεόν Λατρείαν & τὰ Θρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα, συμφώνως τῷ Πατρὶ τῶν Ὁρθοδόξων Ἑορτολογίῳ.

Διαμαρτυρόμεθα ἐξ ὅλης ψυχῆς δι' ὅσα ἐγένοντο καὶ γίνονται παρὰ τās διατάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος, περὶ ἐλευθέρως ἐξασηκίσεως τῶν θρησκευτικῶν ἡμῶν καθήκοντων κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 641/27 ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1927 τηλ/φωικὴν Διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τās διαφόρους ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις Ἀσφαλείας καὶ Διοικήσεις Χωροφυλακῆς, καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 70027 ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1925, ἐγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας, περὶ ἐλευθέρως ἐπιτελέσεως ἐν ἰδιοκτητοῖς Ἐξωκκλησίαις καὶ Παρεκκλησίαις, τῶν θρησκευτικῶν καθήκοντων τῶν εἰς τό Πάτριον Ὁρθόδοξον Ἑορτολόγιον ἐμμενόντων εὐσεβῶν Χριστι-

ανών. Παρακαλούμεν ὅπως τεθῆ τέρμα εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις φοβεροὺς βανδαλισμοὺς, τὰς βαρβάρους πράξεις καὶ τὰ ἀνίερα ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἀθῶων εὐσεβῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἄξιόμην τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ὑπευθύνων τῶν φοβερῶν καὶ αἱματηρῶν σκηνῶν τῆς Μάνδρας.

Ἀποδοκιμάζομεν τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου πολιτείαν τοῦ Ἀρχ/που Ἀθηνῶν, τὸν ὁποῖον ἡ κοινὴ γνώμη τοῦ ἀγανακτήσαντος Ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ θεωρεῖ ὡς τὸν ὑποκινητὴν καὶ ἠθικὸν αὐτουργὸν ἀπασῶν τούτων τῶν ἐκνόμων καὶ βανδαλισμῶν πράξεων τῶν ὀργάνων τῆς Ἐξουσίας.

Ἐξαιτούμεθα τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐλευθερίας μας περὶ τέλεσιν τῶν τῆς Ὀρθοδόξου θρησκείας μας, συμφώνως πρὸς τὸ Πατροπαράδοτον Ὀρθόδοξον Ἐορτολόγιον μετὰ τῶν ὁμοφρόνων Κληρικῶν ἐντὸς τῶν Πατριαρχισίων τῶν πόλεων καὶ χωρίων, ἐλευθερίαν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔχομεν ἀναφαίρετον δικαίωμα, παρεχόμενον ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀμειστον ἀπόλυσιν τῶν παρανόμως συλληφθέντων πολιτῶν καὶ Κληρικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21ῃ Νοεμβρίου 1927

Ἐντολῇ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς

Ὁ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἄ.α.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ἰωάν. Χ. Σιδέρης

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Σταμ. Κατσούρης

(" ΣΚΡΙΠ " 27 Νοεμβρίου 1927)

Ο κ. ΖΑΪΜΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ

Μία ἐπιστολὴ τοῦ κ. Βοκοτοπούλου *

Κύριε Διευθυντά τοῦ "Σκρίπ".

Συγχαίρω θερμῶς ἐπὶ τῷ ἀρθρῷ τοῦ χθεσίου Σκρίπ ὑπὸ τὸν τίτλον "Τὸ Αἷμα τῆς Μάνδρας". Ἀλλὰ δύκαιον νομίζω νὰ εἰδικεύσητε τὴν εὐθύνην τοῦ φόνου καὶ τῶν τραυμάτων τῶν εὐσεβῶν τῆς Μάνδρας οὐχὶ εἰς ὅλην τὴν Κυβέρνησιν ἀλλ' εἰς μόνον τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Ζαῖμην, διότι ἐν προκειμένῳ μόνος οὗτος ἐγένετο τυφλὸν ὄργανον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου.

Τούτους μόνον τοὺς δύο βαρύνουν τὰ ἐν Μάνδρα ἐγκλήματα. Καὶ ἡ εὐθύνη εἶναι ποινικὴ καὶ ἠθικὴ. Λυπούμαι ὅτι ἀσθενῶν δὲν δύναμαι νὰ ἐκπληρώσω βουλευτικὸν καθήκον καταγγέλων ἐνώπιον τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἐπὶ ἠθικῇ αὐτοργίᾳ τὸν κ. Ζαῖμην καὶ τὸν Χρυσόστομον. Ὅμως ἐλπίζω ὅτι θὰ συνηθῶ νὰ κάμω τὸ καθήκον μου προσεχῶς. Διότι ὁ μὲν Χρυσόστομος παρήγγειλεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ καταδιώξη τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς τῆς Μάνδρας, ὁ δὲ κ. Ζαῖμης ἐξετέλεσε τὴν παραγγελίαν, καὶ τὸ αἷμα ἐχύθη! Ἡ εὐθύνη δὲ εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον βαρεῖα, καθόσον οἱ εὐσεβεῖς τῆς Μάνδρας τελούντες τὴν ἱεροτελεστείαν κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, συνεμορφούντο πρὸς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, πρὸς τὸ ἀρθρον 2 τοῦ Συντάγματος, πρὸς τὸν Καταστατικὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ΣΑ Νόμον καὶ πρὸς τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1923, ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος παραγγέλλων καὶ ὁ κ. Ζαῖμης ἐπιτελῶν ἐνεργούσι χωρὶς νὰ ἔχωσι πρὸς τοῦτο κανέν δικαίωμα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος οὐδέ τὸν ἱερούργησαντα ἱερέα δύναται νὰ τιμωρήσῃ διότι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶναι ὁ παραβάτης τῶν Νόμων καὶ οὐχὶ ὁ Ἐφημέριος, ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀδαιρέτως

καί διά κοιμματιούς λόγους ἔστειλε τοὺς χωροφύλακας νά καταδιώξωσι τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς.

Τό "Σκρίπ" προσφέρει ἀληθῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὴν συνταγματικὴν καὶ Κοινωνικὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῆς Ἑλλάδος πραγμάτων. Εἶναι δέ λυπηρόν δι' εἰς τοὺς διώκτας τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐχθρούς τῆς Πατρίδος Πλαστήραν, Χρυσόστομον καὶ κ. Παπαναστασίου, προστετέθη καὶ ὁ κ. Ζαΐμης.

Ἐν Ἐρμούπολει τῆ 1 - 12 - 27

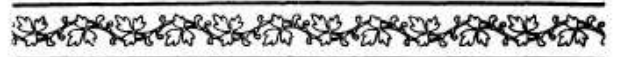
Μετά πάσης τιμῆς

Δ. Κ. Βοκοτόπουλος

("Σκρίπ" 4 Δεκεμβρίου 1927).

* Δ. Κ. ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ : Βουλευτὴς Κυκλάδων καὶ πρώην Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης. Ἔλαβεν αὐτόκλητος ἐνεργὸν μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν Γ.Ο.Χ. διὰ τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον, δι' ἄρθρων, διὰ διαλλέξεων, διὰ ἐπερωτήσεων εἰς τὴν Βουλὴν καὶ πρό πάντων ἀνδιωτελῶς ὡς συνήγορος ὑπερασπίσεως εἰς δίκας τῶν Γ.Ο.Χ. (ἴδε δίκην Καραγιαννίδη - "Πάτρια" τόμος Α').

Ἡ Μάνδρα Ἀττικῆς.

ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΤΗΣ Ε.Κ. ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ

Ι. ΣΥΝΟΔΟΝ, Σ. ΒΟΥΛΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Διερμηνεύοντες τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν ὄλων τῶν Μελῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Κοινοῦτος ἐπὶ τῷ **θανάτῳ** τοῦ ἀτυχοῦς θύματος **τῶν αἱματηρῶν σκηνῶν τῆς Μάνδρας, τῆς νεαρᾶς εὐσεβοῦς μητρὸς**, ἣτις κατέλιπε δύο τέκνα ὀρφανὰ ὑποκύψασα εἰς τὸ θανατηφόρον κτύπημα τοῦ ὑποκοπάνου τῶν ὀργάνων τῆς ἀστυνομίας, ὅπερ κτύπημα ἐδέχθη κατὰ κεφαλῆς ἐν ᾧ ἐξεπλήρου τὰ θρησκευτικὰ αὐτῆς καθήκοντα, κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Ταξιαρχῶν, ἀναγκασόμεθα ὅπως καὶ πάλιν διαμαρτυρηθῶμεν δημοσίᾳ οὐ μόνον κατὰ τῶν ἀμέσων αὐτοῦργῶν **τοῦ ἀποτροπαίου τούτου ἐγγλήματος**, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, εἰς τὰς ἐνδείξεις, τοῦ ὁποίου ὀφείλεται, ὡς ἄλλως καὶ ἐξ ἐπισημῶν ἐγγράφων ἐνδεικνύεται ἡ δίωξις τῶν ἐμμενόντων εἰς τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον καὶ ἡ ἐπίκλησις πρὸς τοῦτο τῆς Πολιτικῆς ἀρχῆς ἀνεῦ τῆς ὁποίας ἐπιμλήσεως καὶ τὸ μοιραῖον ἐκεῖνο ἀστυνομικὸν ὄργανον δὲν ἤθελε μεταβληθῆ εἰς φονέα ἐν τῇ ἐκπιηρῶσει τῶν καθηκόντων του, ἔστω καὶ καθ' ὑπέρβασιν αὐτῶν. Ἕλληνες πολῖται, ἔχοντες ἀναφαίρετον δικαίωμα ἐκ τοῦ Συντάγματος τῆς χώρας, ὅπως ἀσκῶμεν ἐλευθέρως τὰ τῆς θρησκείας μας, ἔχομεν ἐκ παραλλήλου καὶ τὴν ἀξίωσιν, ὅπως ἐπιβάλλωμεν τὸν σεβασμὸν τούτου καταπατουμένου, στρεφόμενου καθ' οἰουδήποτε, ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἂν κἀθῆται, εἴτε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἴτε ἐν τῇ Πολιτείᾳ.

Τὴν ἐλευθερίαν ταύτην καταφῶρος καταπατηθεῖσαν τῇ ὑποκινήσει τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, διενδικοῦντες σήμερον, ἀποδοκιμάζομεν τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου πολιτείαν

αυτοῦ, παντελῶς ἀνάρμοστον εἰς Ὁρθόδοξον Ἐπίσκοπον & μάλιστα ὅταν οὗτος τυγχάνῃ καὶ Καθηγητῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας.

Οἱ ἄθῳοι τῶν μικρῶν ὄρφανῶν τῆς Μάνδρας δὲν ἤθελον κατασπαράσῃ σήμερον τὴν καρδίαν παντός χριστιανοῦ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἤθελεν εὐρίσκειται εἰς τὸ ὕψος τῆς, ἂν ὁ καθήμενος εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν Καθηγητῆς τέως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, εἶχε πρό ὀφθαλμῶν τοὺς λόγους τοῦ Ἱστορικοῦ τῆς Ἐκκλησίας Σωκράτους, ἐπὶ τῷ φόνῳ τῆς φιλοσόφου Ὑπατίας ὑπὸ τῶν φανατικῶν χριστιανῶν τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀθῳά καὶ εὐσεβῆς γυνὴ τῆς Μάνδρας θά ἦτο σήμερον ἐν τῇ ζωῇ, ἂν ὁ τέως Καθηγητῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας καὶ νῦν Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, πρὶν ὑποδείξῃ τὴν δίωξιν τῶν ἐμμενόντων εἰς τὴν σειπήν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ διακρατούντων τὸ Ὁρθόδοξον Ἐορτολόγιον, ἀνεμνήσκετο τῶν λόγων ἐκείνων καθ' οὓς "ὁ φόνος τῆς Ὑπατίας οὐ μικρὸν μῶμον Κυρίλλῳ καὶ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ εἰργάσατο. Ἀλλότριον γὰρ παντελῶς τῶν φρονούντων τὰ Χριστοῦ φόνοι καὶ μάχαι καὶ τὰ τοῦτοις παραπλήσια".

Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ἀστόχου ἐκκλησιαστικῆς περὶ τὸ Πάτριον Ἐορτολόγιον καινοτομίας, ὁ δραστικὸς τοῦ σχίσματος ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ κηδόμενος τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἔδει, πρό πολλοῦ νὰ παραιτηθῇ, ἀφ' οὗτου μάλιστα καταφανῆ ἐγένοντο τὰ οἰκτρά ἀποτελέσματα τῆς αὐθαιρέτου καὶ ἀτυχοῦς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μεταρρυθμίσεως του καὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησιαστικῆς του πολιτείας.

Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἴδιος δὲν ἐννοῇ νὰ ὑποστῇ τὴν ἐπιβαλλομένην αὐτῷ τοιαύτην "θυσίαν", δέον ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ὑποδειχθῇ αὐτῷ νὰ καταλίπῃ ἐνωρίτερον τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον πρὸς πρόληψιν μεγαλειτέρων ταραχῶν καὶ θλιβερῶν γεγονότων τῶν τῆς Μάνδρας περιφρούρησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν Παραδόσεων καὶ δικαίων, διευκόλυνσιν δὲ τῆς καταπαύσεως τοῦ δημιουργηθέντος σάλου ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ.

Ὑψοῦντες τὴν φωνὴν τῆς διαμαρτυρίας ἡμῶν ταύτης, διὰ τὴν παρά πᾶν δίκαιον δίωξιν τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ἐνώπιον τῆς Ἱ. Συνόδου, Βουλῆς τῶν Ἑλλή-

νων καὶ Κυβερνήσεως ἐξαιτούμεθα πλήρη τὴν ἐλευθερίαν ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς θρησκευτικῆς ἡμῶν ζωῆς μετὰ τῶν ὁμοφρόνων Κληρικῶν ἐν τοῖς Παρεκκλησίαις πόλεων καὶ χωρίων ἐφόσον κατάδηλος δὲν καθίσταται ἡ ἀνάγκη ὅπως καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, χάριν τῆς ἐνότητος καὶ γαλήνης τῆς ὅλης Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, συμφωνῇ καὶ ἐν τῷ ἐορτολογίῳ μετὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς Ἀνατολῆς Πηγείων, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀπεχωρίσθη αὐτῇ, ἀντιανουμικῶς καινοτομήσασα περὶ τοῦτο τῇ πρωτοβουλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τοῦ δημιουργοῦ τῆς ὅλης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνωμαλίας.

**Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ
τῆς Κοινότητος τῶν Γνησίων Ὁρθ. Χριστιανῶν**

(" Σκρίπ " 6 Δεκεμβρίου 1927)

ΕΥΛΟΓΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ (σχόλιον).

Ἡ διαμαρτυρία τῶν γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, ἡ δημοσιευθεῖσα χθὲς εἰς τὸ "Σκρίπ" διὰ τὸ ἐν Μάνδρα χυθέν ἀθῳον αἷμα ἔνεκεν τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ὑποκοπᾶνου τοῦ Κράτους πρὸς παρεμπόδιαν τῆς ἐλευθέρως λατρείας τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν χριστιανῶν, διατυποῦται εὐλόγως κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὡς δημιουργοῦ τῆς ὅλης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνωμαλίας καὶ ὡς ὑποδεικνύοντος τὴν δίωξιν τῶν ἐμμενόντων εἰς τὴν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὸ Ὁρθόδοξον Ἐορτολόγιον. Εἶναι δὲ ἄξιον μεγάλης προσοχῆς ὅτι ζητεῖται πρὸς πρόληψιν μεγαλειτέρων ἀνωμαλιῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ νέας αἱματοχυσίας, ὅπως παραιτηθῇ οὗτος, ἀφοῦ ἡ ὅλη του πολιτεία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν ἐξέθεσεν εἰς ἡολοσσισίαν ἐβθύνῃ ἀπέναντι τῶν σεβομένων τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐννοούντων ταύτην ὡς δύναμιν ἠθικῆς ἀνυψώσεως τῆς Κοινωνίας. Μία γενική βοή ἀναδίδεται πανταχόθεν, διὲν ἡ κατάστασις τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ σταματηθῇ. Ἡ Ἱερά Σύνοδος καὶ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλου νὰ μὴ ἀδιαφορήσουν διὰ τὴν μερικὴν μὲν σήμερον, ἀλλὰ καθημερινῶς ὀγκουμένην καὶ γενικευομένην βοήν τῆς Κοινωνίας ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ κύρους καὶ τοῦ γοήτρου τῆς Ἐκκλησίας.

(" Σκρίπ " 7 Δεκεμβρίου 1927)

**ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΦΟΝΟΝ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ**

Χθές τήν μεσημβρίαν παρουσιάσθη ενώπιον του επί τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ὁ Πρόεδρος τῆς ἐν Ἀθήναις Κοινότητος τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν κ. Παράσχος μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος καί διεμαρτυρήθη ἐντόνως διά τό μέχρι σήμερον ἀκαταδίωκτον τῶν ἐνόχων τοῦ φόνου ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἅτινα πρὸς ἐξερεθισμόν ἢ τρομοκράτησιν τῶν πνευμάτων τῶν χωρικῶν περιφέρονται ἐπιδεικτικῶς ἐντός τοῦ χωρίου. Ὁ κ. Ὑπουργός ὑπεσχέθη τήν αὐστηράν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων τοῦ φόνου τῆς νεαρᾶς **νεομάρτυρος Χριστιανῆς Αἰκατερίνας (Ρούττη)**.
(" Σκρίπ " 7 Δεκεμβρίου 1927)

**ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ
ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ**

Τό ἐσπέρας τῆς παρελθούσης Τετάρτης, παραμονήν τῆς ἐορτῆς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, συμφώνως πρὸς τό Πάτριον ἐορτολόγιον, συνειδηρίσθη εἰς τό ἐξωκκλησίον τῆς Κοινότητος Μάνδρας ἢ " Ἁγία Αἰκατερίνη " πλῆθος ἐξ ὄλων τῶν πέρεξ χωρίων καί τῆς Μάνδρας πρὸς ἐορτασμόν τῆς μνήμης τῆς Ἁγίας. Οἱ πιστοὶ εὗρον κεκλεισμένην τήν θύραν τοῦ ναοῦ καί ... περιφρουρούμενον τοῦτον ὑπὸ ὀργάνων τῆς Ἀστυνομίας κατόπιν διαταγῆς τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου Μάνδρας. Τήν ἐπομένην πλῆθος ἐξ ὄλων τῶν περιχώρων τῆς Μάνδρας καί τῆς Μαγούλας ἀνω τῶν τριῶν χιλιάδων συνεγεντρῶθησαν πρὸς ἐορτασμόν πανηγύρεως τῆς μνήμης τῆς Ἁγίας. Ὁ λαός οὗτος τῶν εὐσεβῶν περιωρίσθη εἰς τό νά ψάλλῃ τήν ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας.

Ἐρωτᾶται ὁ κ. ὕπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν διατί ἡ Ἀστυνομική Ἀρχή προέβη εἰς τό κλείσιμον τοῦ Ἐξωκκλησίου παρά τήν ὑπ' ἀριθ. ἐμπιστ. πρωτ. 611)27 Διαταγὴν του, μήπως ἔπαυσαν τὰ ἀστυνομικά ὄργανα νά συμμορφοῦνται μέ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ;

Σημ. Ὅς μᾶς κατέθεσαν ἐπιζῶντες μάρτυρες, ἡ μεγάλη συρροή τῶν πιστῶν εἰς τό Παρεκκλησίον τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης, τήν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῆς κατὰ τό Πάτριον Ἐορτολόγιον, ἦτο νά τιμῆσθῃ ἀφ' ἑνός μὲν, τήν ἐορτάζουσαν Ἁγίαν, καί ἀφ' ἑτέρου νά τιμῆσθῃ καί τήν πρὸ ἐννέα ἡμερῶν ἀναδειχθεῖσαν Νεομάρτυρα Αἰκατερίνα.
(" ΣΚΡΠ " 12 Δεκεμβρίου 1927)

Ο ΔΙΟΓΜΟΣ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ

Κύριε Διευθυντά,
Δέν ἤρριεσεν φαίνεται ὁ **νεοσοκαφῆς Τάφος** οὐδέ τὰ δίγουντα ὄρφανά τῆς εὐσεβοῦς Αἰκατερίνης Ρούττη, οὐδέ ἡ φυλάκισις τόσων φιλησύχων καί μηδέποτε τήν δικαιοσύνην ἀπασχολησάντων τιμῶν οἰκογενειάρχων, ἀλλά καί νέα ἐντάλματα συλλήψεων διεβιβάσθησαν εἰς τήν ἀστυνομίαν μας πρὸς ἐκτέλεσιν, καί οὕτω ὀλοκλήρῃ καί ἐντιμῶι οἰκογένειαι τῆς πόλεώς μας τίθενται ὑπὸ ἀπηνῆ διωγμόν.

Καί ἐρωτῶ: τί περισσότερα ὑπέστησαν οἱ χριστιανοὶ τῆς Ρώμης ἀπό ὅ,τι ὑφιστάμεθα ἡμεῖς ἀπό τόν σημερινόν Νέ-ρωνα τῶν Ἀθηνῶν;

Ἀλλά ἄς μή ἐπιχαίρῃ διά τὰ κατορθώματά του διότι ἡ κωμόπολις μας ὑπῆρξε καί θά παραμείνῃ **Ἀκρόπολις τῆς Ὀρθοδοξίας** οὐδέ θά ὀρρωδῆσθῃ πρὸ τῶν θυσιῶν, παραμέ-νουσα ὡς ὑπῆρξε ἀείποτε ἀπτόητος ὅταν περὶ αὐτήν ἐστήνοντο τὰ πολυβόλα καί αἱ αἰκία τῆς παρεδίδοντο εἰς τὰς φλόγας. Ἀλλά ἡ Κοινότης Γνησίων Ὀρθοδόξων Ἀθηνῶν θά ὑπέχη βαρεῖαν εὐθύνην διά τὰ τελούμενα, ἐάν δέν παύσῃ πλέον νά ἀνέχεται τήν ὑφισταμένην νόθον ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν καί ἀποκοιπομένη τελικῶς ἀπὸ τήν καινοτομοῦσαν καί τὰ πάντα παραβιάζουσαν Ἐκκλησίαν, χωρήσῃ πρὸς τό **Σ χ ί σ μ α** ἐξασφαλίζουσα οὕτω τήν ἐλευθερίαν τῆς λατρείας εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτήν, παύσῃ δέ οὕτω θέτουσα τούτους μεταξύ τῶν πυροβόλων τῶν χωροφυ-

λάμων, τῶν νοσίων τάφων, καὶ τοῦ σιδηροῦ κιγκλιδώματος τῶν φυλακῶν.

Ἐν Μάνδρᾳ τῇ 10 Δεκεμβρίου 1927.

Μετά τιμῆς

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΓΝΟΣΤΟΥ ΜΟΙΡΑΣ

(" Σκρίπ " 15 Δεκεμβρίου 1927)

**ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΕΝ ΚΕΡΤΕΖΗ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ**

ΚΕΡΤΕΖΗ - ΚΑΛΑΒΡΥΤΟΝ, 20 Δεκεμβρίου (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). - Ἐν σπυροῇ ἀπέιρου πλήθους Γνησίων Ὁρθοδόξων, ἐτελέσθη χθές κατανυκτικώτατον μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς **Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης Ρούτη** τῆς φονευθείσης ἐν Μάνδρᾳ τῆς Ἀττικῆς ἐν τῇ προασπίσει τοῦ Πατροπαράδοτου ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου. Ὁ κ. Νικόλαος Παπανδρέου ἐξεφώνησεν συγκινητικώτατον λόγον, ἐξάρων τὴν σημασίαν τοῦ χυθέντος αἵματος ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἣτις διώκεται.

Ἀπαν τὸ πλῆθος συγκινημένον κρατοῦν κηρία, ἐδεήθη ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ κατηράτο τοὺς δολοφόνους, μεθ' ὃ διελύθη ἡσύχως.

(" Σκρίπ " 23 Δεκεμβρίου 1927)

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ

Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν ἀπό τῶν στηλῶν τοῦτων ἐτονίσθητ' ἄστοχον τῆς πολιτικῆς καὶ ἐνεργείας τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Παλαιοημερολογιτῶν.

Ἡ ἐμμονὴ τῶν πολιτῶν εἰς τὸ παλαιόν Ἐκκλησιαστικόν ἡμερολόγιον εἰς ὃ ἐμμένει, ὡς γνωστόν ἡ ὀλότης σχεδόν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀποτελεῖ ἀντικείμενον θρησκευτικῆς συνειδήσεως τὴν ἐλευθερίαν, τῆς ὁποίας καθιεροῖ ὁ Καταστατικὸς χάρτης τῆς χώρας. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑτέρου, ὅπως ἐπιβάλη μεταρρυθμίσει, τῆς ὁποίας τὸ κύρος ἀμφισβητεῖται ὑπὸ μεγάλης μερίδος τῶν πιστῶν, ὀφείλει νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ ὑπὸ τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων καθοριζόμενα μέσα διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἀποφάσεων Αὐτῆς καὶ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐάν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ γενομένη μεταρρυθμίσις δύναται κατ' αὐτὴν νὰ ἀποδειχθῇ, ὡς μὴ προσκρούουσα εἰς Κανόνα τινὰ ἢ Παράδοσιν.

Παρά ταῦτα ἡ μὲν Ἐκκλησία καταλιποῦσα τὴν ὁδὸν ἣτις διεγράφετο δι' αὐτὴν κατὰ τὰ ἄνω, ἐζήτησεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν προστασίαν τῆς Πολιτείας καὶ ἡ τελευταία αὐτῆς, τῆς ὁποίας ἡ ἐπέμβασις ἐπὶ παρομοίου θέματος ἤθελε δικαιολογήσῃ μόνη ἡ περίπτωσις τοῦ προσυλιτισμοῦ, ἐπελάθετο τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος καὶ διὰ τῆς ἔνοπλου δυνάμεως δέν ἐπιτρέπει τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκείας εἰς τοὺς Ἕλληνας πολίτας, τοὺς μὴ κατερχομένους εἰς προσηλυτισμὸν κατὰ τῆς ἐπισήμου θρησκείας, ἀλλ' ἐπιμένοντας νὰ τελῶσι τὰ τῆς θρησκείας τῶν, ὡς Πατροπαράδοτως ἐδιδάχθησαν καὶ ὡς ἡ ὀλότης σχεδόν, καθῶς ἐλέχθη, τῆς Ὁρθοδοξίας ἐξακολουθεῖ νὰ τελῇ.

Τὸ ἄστοχον τῆς ἐνεργείας ταύτης ἐκ μέρους τοῦ Κρά-

τους έδημιούργησε τὰ από καιρού εις καιρόν λυπηρά έπεισόδια έξ άφορμής τής διώξεως τών Παλαισημερολογιτών μέχρι τής χθεσινής **αιματηράς συγκρούσεως τής Μάνδρας.**

Δέν δύναται νά προδικάση τις ποία θά έξαικολουθήσῃ νά εἶναι μετά τήν σύγκρουσιν ταύτην ή επί του προκειμένου στάσις τόσον τής Έκκλησίας όσον καί τής Πολιτείας.

Πάντως όμως έκ ταύτης δύναται εύκόλως νά συναγάγη τις πόσον κακάς ύπηρεσίας προσφέρει εις τήν Έκκλησίαν ή επί του προκειμένου ένέργεια του Κράτους, δεδομένου ότι μετ' όλίγον θέλει αύτη καταληφθῆ παρά τούτου επί του προκειμένου.

Διότι άν ή Έκκλησία άντί τής πειθοῦς καί τής διδασκαλίας, δι' ών καί μόνον μεταβάλλονται αἱ πεποιθήσεις έπικαλέσθη τήν βίαν του Κράτους, τό τελευταίον τούτο δέν εἶναι δυνατόν άριον ή νά έπανεύρη τήν διάταξιν του Συντάγματος, **ότε θά εδρίσκηται πρό ιδεών, μή στρεφομένων κατ' αύτου, άλλ' αἰτινες καθαγιασθεισα δι' αίματος θά άριθμώσι μεταξύ τών όπαδών των θύματα καί μάρτυρες.**

Παλαιόν Φάληρον

Κ. Δ. Αντωνιάδης
Δικηγόρος

(**"Σκρίπ"** 12 Δεκεμβρίου 1927).

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

**ΜΕΤΑΛΟΠΡΕΠΕΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΩΝ ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ**

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΑΝΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Β. ΜΠΑΪΡΑΚΤΑΡΗ
ΖΗΤΟΥΝ ΤΗΝ ΑΜΕΣΟΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Τὰ γεγονότα τής Μάνδρας καί ό μαρτυρικός θάνατος τής Αικατερίνης Ρούττη έγιναν γνωστά σ' όλη τήν Έλλάδα, ένψ ό Σύλλογος τών Όρθοδόξων Θεσσαλονίκης έτέλεσε μεγαλοπρεπές μνημόσυνο εις μνήμην τής Μάρτυρος. Η έφημερίς «Αναγέννησις του Λαού» άναφερομένη εις τό μνημόσυνο γράφει τά εξής:

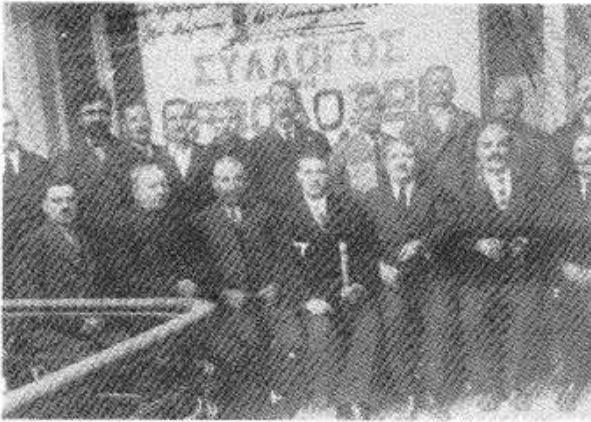
Τήν παρελθούσαν Κυριακήν έτελέσθη μνημόσυνο ύπέρ άναπαύσεως τής θανούσης Νεομάρτυρος Αικατερίνης Ρούττη εις τόν ναόν τής άγίας Έλεούσης ύπό του Σύλλογου γνησίωv Όρθοδόξων Θεσσαλονίκης παρευρεθέντων χιλιάδων Γνησίωv Όρθοδόξων. Ό Πρόεδρος του Σύλλογου κ. Β. Μπαΐρακτάρης, όμλήσας ένώπιον άπείρου πλήθους, καί στιγματίας παράνομον καί άπάνθρωπον πράξιν άστυνομικών όργάνων συνεκίνησεν τους Όρθοδόξους μέχρι δακρύων. Ό θάνατος τής Νεομάρτυρος Αικατερίνης ύπέρ τών πατριών άποτελεί νίκην τής Όρθοδοξίας! Ό εύσεβής Όρθόδοξος λαός, άποδοκιμάζων τάς ενεργείας του άρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου έναντίον τών Παλαισημερολογιτών έκβιάζοντος τήν θρησκευτικήν συνείδησιν αυτών, ζητεί τήν άμεσον παραίτησιν του πρός τό συμφέρον τής Έκκλησίας καί του Έθνους. Διαμαρτυρόμενοι έντόνως ένώπιον του Όρθοδόξου Έλληλικού Λαού ποιούμεθα ύστάτην έκκλησιν καί αίτούμεν παρά τής Έλληνικής Κυβερνήσεως, τους άρμοδίους Υπουργούς καί Βουλευτάς τήν έλευθέραν έξάσκησιν τών κειμένων νόμων καί όρθρων του Συντάγματος ως καί τήν έπάνοδον 19 έξορίστων πατέρων εις Άγιον Όρος εύρισκομένων ότινες ύποφέρουν ύλικώς καί πνευματικώς πρός έκβίασιν τής θρησκευτικής συνείδησέως των. Τόν δημοσιογραφικόν άγώνα του έπιτίμου φύλλου σας «Αναγέννησις»

ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, Ἐκκλησίας καὶ Οἰκογενείας ὁ εὐσεβὴς λαὸς παρακολουθῶν μετὰ συγκινήσεως ὡς ἀποβλέποντα εἰς τὴν νίκην τῆς Ὁρθοδοξίας μετὰ συγκινήσεως ἀναμένει τὴν νίκην τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς κατασχύνην τῶν καινοτομιστῶν. Συγχαίρει ὑμᾶς παρακαλῶν καὶ εὐχόμενος, ὅπως ἐνισχύσει Θεοῦ ἐξακολουθήσητε τὸν ἀγῶνα μέχρις ἵνα ἐπέλθῃ ἡ γαλήνη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος.

Ἐντολὴ τῶν Ἐκκλησιαζομένων Ὁρθοδόξων.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ.

Β. Μπαϊρακτάρης, Γ. Δαλαβέρας, Γ. Παπαμανώλης, Α. Βενέκας, Α. Γακούδης, Χ. Χριστοδουλάτος.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ "Συλλόγου τῶν Ὁρθοδόξων" Θεσ/νίκης (νῦν Κοινότητος) τοῦ ἔτους 1927

Ἡ Νεομάρτυς Αἰκατερίνα

"... ἐν παρρησίᾳ ὁμολογεῖς, μαρτυρικῶς ἐναθλοῦσα, τῷ γενναίῳ φρονήματι, Αἰκατερίνα πανεύφημε, ἐν Μάνδρα τῆς Μεγαρίδος...". (Δοξαστικὸν ἀποστίχων Ἑσπερινοῦ).

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γεννήθηκε εἰς τὴν Μάνδραν τῆς Ἀττικῆς τὸ ἔτος 1900, ἀπὸ πτωχοῦ ἀλλ' εὐσεβεῖς γονεῖς, τοὺς ἀειμνήστους Ἰωάννην καὶ Μαρία Πέππα. Ἦτο ἡ μικρότερη ἀπὸ τὰ τέσσαρα παιδιά τῆς οἰκογενείας Πέππα. Πάντοτε πρόσχαρη, πρόθυμη καὶ ἐργατικὴ πρόσφερε τὰς ὑπηρεσίας της ὅπου ὑπῆρχε ἀνάγκη.

Εἰς ἡλικίαν 22 ἐτῶν νυμφεύθηκε τὸν ὁμοχώριόν της Κωνσταντῖνον Ρούττην, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἀπέκτησε δύο τέκνα, τὴν Εἰρήνην καὶ τὸν Χρήστον. Τὸ εὐσεβὲς ἀνδρόγυνον Ρούττη ἔπαιρνε πάντοτε μέρος εἰς τὰς ὀρθοδόξους ἐκδηλώσεις καὶ τοὺς ἱεροὺς Ἁγῶνας ὑπὲρ τῶν Πατρίων Παραδόσεων.

Εἰς μίαν μάλιστα τοιαύτη Ἱερά Ἀκολουθία τῆς 8ης Νοεμβρίου 1927, ἑορτὴν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, κατὰ τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον, ἐμελλε νὰ θυσιασθῇ ἡ Αἰκατερίνη, λαβοῦσα οὕτω τὸν ἀμαράντινον στέφανον τῆς **Νεομάρτυρος**.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ-ΣΩΤΗΡΙΑ»
ΟΣΙΟΛ. ΜΟΝΑΧΟΣ π. ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΑΡΤΥΡΑ

" Ἐλήφθη ἐπίσης ἐπιστολή σας, δι' ἧς ζητεῖται καὶ ἡ γνώμη μου ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Νεομάρτυρα Αἰκατερίναν " ἃ ν πῶς ἂν ἡ θυσία τῆς τῆν ἀναβιβάζῃ εἰς τὴν θέσιν Μάρτυρος". Συστολὴν μοὶ προκαλεῖ, πάτερ, τὸ νὰ θελήσω ἐγὼ ὁ ἁμαθὴς καὶ ἁμαρτωλὸς νὰ γνωμοδοτήσω διὰ τοὺς Ἁγίους τοῦ Θεοῦ, ὅπερ ἀνήκει εἰς τοὺς θεοφόρους καὶ καθαρὸς καὶ εἰς τὴν πλήθουσαν Ἐκκλησίαν". Ἐάν πρέπει νὰ εἶπω κάτι, διὰ τὴν ὑπακοήν, εἶναι τοῦτο: Ἐξ ὧν γνωρίζω, ὅσα ὁ εὐσεβὴς τελειώθῃ " διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ", ἀμέσως καὶ αὐτοδικαίως εἶναι καὶ στεφανοῦνται καὶ τιμᾶται ὡς Μάρτυς. Νομίζω, ὅτι τὸ μαρτύριον, ὅπως καὶ τὸ θαῦμα, δὲν χρειάζεται "ἐξήγησιν" ἢ γνώμην καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ μόνον ἃ ν ἔ γ ι ν ε καὶ ἂν ἀξίως τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο κυρίως αἱ μαρτυρίαι καὶ βεβαιώσεις τῶν ἀξιολίστων εὐσεβῶν λαμβάνονται πρωτίστως ὑπ' ὄψει εἰς αὐτὰς τὰς περιπτώσεις. Ὅστε καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν κατὰ πρῶτον λόγον ἐπὶ τῶν μαρτυριῶν καὶ βεβαιώσεων τῶν ἀξιολίστων καὶ θεοφοβουμένων εὐσεβῶν, μὲ τὰ περιστατικά, τὰς περιγραφάς, τὰς λεπτομερείας θὰ βασισθῇ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἀπόφασίν τῆς. Ὅστε ἂν διὰ τὸν Χριστὸν ἐτελειώθῃ, δὲν ἀπαιτεῖται κἄν γνώμη, αὕτη νομίζω δοτέα ἐν Ἱ. Συνόδῳ μετὰ καὶ πολλῶν ἄλλων εὐλαβῶν καὶ γνωστικῶν Ὁρθοδόξων, ὅτι "σωτηρία ἐν πολλῇ βουλῇ".
Κύπρος - Δεκέμβριος 1976 Πᾶυλος Μοναχός

Υ Μ Ν Ο Ι
ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΝ
ΤΗΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
Συντάκτης: Ἀριστείδης Σ. Καρβέλας

ΥΜΝΟΙ

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΝ

ΤΗΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ (+ 1927)

Ὁ εὐλαβέστατος κ. Ἀριστείδης Σ. Καρβέλας, ὁ γνωστός ὕμνογράφος τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τῆς Γ' Θείας ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (1925), κατόπιν παρακλήσεώς μας συνέταξε "Ὑμνους εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης", τοὺς ὁποίους μᾶς ἀπέστειλε συνοδευομένους μὲ τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν του.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι - Ἀττικῆς
14 Ὀκτωβρίου 1986 π.ο.ῆ.

Σεβασμιώτατε, Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

Ἐκκληρῶν ἐπιθυμίαν σας, συνεργούσης τῆς Θείας βοηθείας, καὶ εὐχαῖς Ὑμῶν συνέθεσα τοὺς παρατιθεμένους ὕμνους, εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Οἱ ὕμνοι οὗτοι Σεβασμιώτατε, συναπτόμενοι εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν κρίσιν Ὑμῶν καὶ κατὰ τὴν περίπτωσηιν, ἀποτελέσωσι τό ἐγκώμιον, τῆς ἀγωνισαμένης σθεναρῶς, ὑπὲρ τῆς Πατρῶας πίστεως καὶ τῶν Παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας, Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης, καταλιπούσης μέγιστον

ὑπόδειγμα τοῖς ἐπιγενομένοις.

Μετά τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ

Ἀριστείδης Σ. Καρβέλας

Κρήτης 29 - Ἅγιοι Ἀνάργυροι - Ἀττικῆς

Ὁ τότε Προεδρεύων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς & Μεγαρίδος κ.κ. Ἀντώνιος, παραδίδει τό Χρυσοῦν Μετάλλιον μετά τιμητικοῦ Διπλώματος τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὸν εὐλαβέστατον Ὑμνογράφον κ. Ἀριστείδην Σ. Καρβέλαν, διὰ τὴν σύνταξιν ὑπ' αὐτοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τῆς Γ' ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ 1925", εἰς τὴν Αἴθουσαν τῆς Ἐταιρείας τῶν Φίλων τοῦ λαοῦ ἐν Ἀθήναις, τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας τό ἔτος 1984.

Υ Μ Ν Ο Ι

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΝ ΤΗΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Μαρτυρικῶς τελειωθείσης δια τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως

ΕΝ ΜΑΝΔΡᾷ ΑΤΤΙΚΗΣ ΤΟ ΕΤΟΣ 1927

Ψαλλομένη τήν 15ην Νοεμβρίου

Συντάκτης: Ἀριστείδης Σ. Καρβέλας

ΣΤΟΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος Α' Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων

Τῶν θεοπνεύστων Δογμάτων καί Παραδόσεων, Αἰκατερίνα Μάρτυς, σθεναρῶς ἠγωνίσθη· Πίστιν τήν Πατρῶν ὁμολογεῖς, τῷ γενναίῳ φρονήματι, ἐν Μάνδρᾳ τῆς Μεγαρίδος μαρτυρικῶς, Ἀρχαγγέλων μνήμη ἔνδοξε.

Τούς οὐρανίους θαλάμους ἐκληρονόμησας, Αἰκατερίνα Μάρτυς, σθεναρῶς ἐναθλοῦσα· Πίστιν τήν Πατρῶν καί ἀσφαλῆ, Ἀποστόλων τό κήρυγμα, καί τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰς συγγραφάς, τυπτομένη διετράνωσας.

Επί τῇ θείᾳ σου μνήμῃ, Μάρτυς πανεύφημε, Αἰκατερίνα πάντες τηρηταί τῶν Πατρῶν, πίστει συνελθόντες χρεωστικῶς, ἐγκωμίους γεραίρομεν, ὅτι αἱμάτων σου ρείθροις μαρτυρικῶς, Πατρῶν πίστιν διετράνωσας.

Δοξαστικόν εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ καί κατά περίπτωσιν καί εἰς τοὺς Αἴνους.

ΔΟΞΑ. Ἦχος πλ.β'.

Τῶν Ἀποστόλων καί τῶν Πατέρων, ταῖς θεοπνεύστοις συγγραφαῖς ἐντρυφῶσα, πλοῦτον δέ τῇ καρδίᾳ κατέχουσα, τήν ἀκρίβειαν καί τό ἀναλλοίωτον τῶν Πατρῶν τῆς Ἐκκλησίας Παραδόσεων, ἐν παρηρησίᾳ ὁμολογεῖς, μαρτυρικῶς ἐναθλοῦσα, τῷ γενναίῳ φρονήματι, Αἰκατερίνα πανεύφημε, ἐν Μάνδρᾳ τῆς Μεγαρίδος, τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀρχαγγέλων. Διό καί ἐν οὐρανοῖς χοροβατοῦσα, στεφανηφόρε ἀοίδιμε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, ὑπέρ τῶν πίστει καί πόθῳ, ἐπιτελούντων τήν ἁγίαν μνήμην σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

καθίσματα, μετά τήν α' καί β' Στιχολογίαν ὡς καί μετά τήν γ' ᾠδήν τῶν Κανόνων.

Ἦχος α'. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Τῆς Πίστεως θεσμοῖς, πειθαρχοῦσα θεόφρον, Πατέρων συγγραφαῖς, ἐντρυφῶσα πλουσίως, Πατρῶν τήν ἀκρίβειαν, σθεναρῶς τῷ φρονήματι, διετράνωσας Αἰκατερίνα παμμάκαρ, ἐναθλήσασα ἐν Μάνδρᾳ τῆς Μεγαρίδος, Μαρτύρων ὁμόσκηνε.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Τήν εὐσέβειαν ἐν τῇ ψυχῇ σου, πόθῳ ἔχουσα Αἰκατερίνα, ὁμολογεῖς τὴν τῶν Πατρίων ἀκρίβειαν, καὶ Ἐκκλησίας Δογμάτων σαφῆνειαν, ἐν παρόρσεια τρανῶς διεκήρυξας. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστόν τόν Θεόν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὠψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ορθοδοξίας διδασκαίς ἐντροφῶσα, Αἰκατερίνα τὴν καρδίαν πλουτίζεις· τὰς Παραδόσεις ἔχουσα ψυχῆς ὁδηγόν, πίστεως τόν Θεοδώρητον θησαυρόν διακηρύττεις· πόθῳ ἐναθλήσασα, ἐν Μάνδρα τῆς Μεγαρίδος, τῶν Ἀρχαγγέλων Μάρτυς ἑορτῇ, στέφανον δόξης, κομίσασα πάνσεμνε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, τὴν ἁγίαν μνήμην σου, Αἰκατερίνα μυστικῶς, ὡς τῶν Πατρίων ὑπέρμαχον, ὁμολογοῦσαν τὴν τούτων ἀκρίβειαν.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ 15ῃ Νοεμβρίου, μνήμη τῆς Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης, ἐχομένης στερόδως τῆς Ἱερᾶς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Παραδόσεως τοῦ Πατρίου Ἑορτολογίου, καὶ ἔνεκα τούτου ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ταξιαρχῶν, κατὰ τό Πάτριον Ἑορτολόγιον, ἐν Μάνδρα Μεγαρίδος καὶ ἐν ἔτει 1927, διὰ τῶν ὑποκοπιάνων τῶν ὀργάνων τοῦ σχισματικοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου σκληρῶς κτυπηθεῖσα, σήμερον μαρτυρικῶς ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ.

ΕΣΑΠΟΣΤΕΙΔΑΡΙΟΝ

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν Ἀποστόλων κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων Δόγματα, ὁμολογεῖς παρόρσεια, Αἰκατερίνα Θεόφρον· χαίρουσα δέ ἀνέδραμες, οὐρανίους σκηνώμασι· Μάρτυς Χριστοῦ ἀθλήσασα, ἐν Μάνδρα τῆς Μεγαρίδος, τῇ ἑορτῇ Ἀρχαγγέλων.

ΑΠΟΔΥΤΙΚΙΟΝ

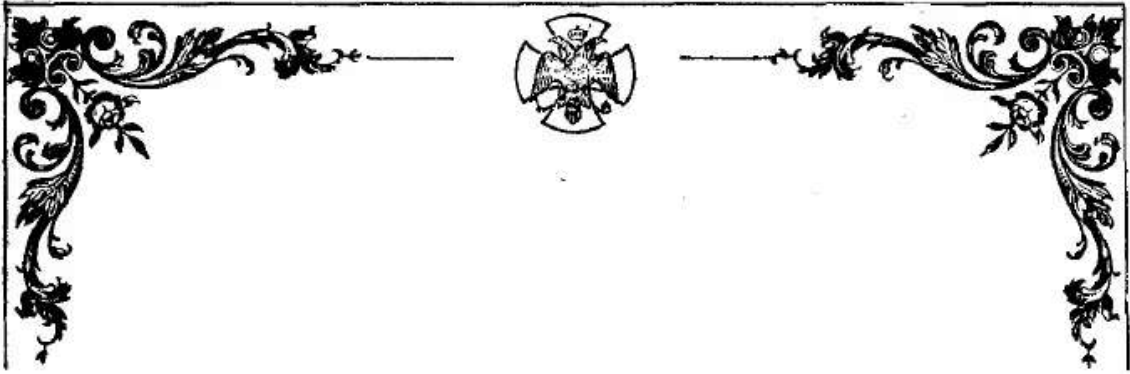
Ἦχος πλ. α'. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Μαρτυρίου τόν στέφανον Μάρτυς ἔλαβες, Αἰκατερίνα ἀθλοῦσα ὑπὲρ Πατρίων στερόδως, καὶ νυμφίῳ σου Χριστῷ ψυχὴν παρέδωκας· ὅτε τῆς Πίστεως Θεσμούς καὶ Πατέρων συγγραφαῖς, εἰς Μάνδραν τῆς Μεγαρίδος, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀρχαγγέλων, ἐν παρόρσεια διεκήρυξας.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ

Τῆς Ὁρθοδοξίας τόν θησαυρόν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, πλοῦτον ἔχουσα τῇ ψυχῇ, ἐν Μάνδρα Μεγαρίδος, τῇ μνήμῃ Ἀρχαγγέλων, ὁμολογίας σθένει πᾶσιν ἐκήρυξας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Αί αίματηραί σκηναί τῆς Μάνδρας τῆς 8ης Νοεμβρίου 1927 εἶναι ἓνα γεγονός λυπηρόν μὲν, ἀλλὰ ἔνδοξον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Φωτεινὸν παράδειγμα δι' ἡμᾶς ποῦ ἔλαχε ἡ τιμὴ νὰ συνεχίζομεν τὸν Ἱερὸν Ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδοξίας κατὰ τῶν καινοτόμων σχισματικῶν καὶ τῶν σημερινῶν Οἰκουμενιστῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεάς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τὰ "Πάτρια" δὲν ἐπρόσθεσαν οὐδὲν τὸ ἰδικόν των ἀλλὰ παρουσίασαν τὰ γεγονότα τοῦ 1927 αὐτούσια καθὼς τὰ περιέγραψαν αἱ τότε ἐκδιδόμεναι ἡμερησίως.

Ἡ παροῦσα ἐπανέκδοσις εἶναι ἓνας ἐλάχιστος φόρος τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς ἐκείνους ποῦ ἐκλήθησαν καὶ ἠγωνίσθησαν πρῶτοι τὸ ὠραῖον τοῦτο κίνημα τῶν Ὁρθοδόξων κατὰ τοῦ ἐπαράτου ἡμερολογιακοῦ σχίσματος, τὸν προθάλαμον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Τὸ ὠραῖον καὶ εὐσεβὲς τοῦτο κίνημα τῆς Ὁρθοδοξίας τείνουν σήμερον νὰ ἐκφυλίσουν οἱ δῆθεν ἀκριβολόγοι ἢ χλιαροὶ εἰς τὴν Πίστιν μὲ τὰς κατὰ καιροὺς καινοφανεῖς "ἐκκλησιολογίας" των.

Εἶθε κάποτε ὅλοι μας, νὰ αἰσθανθῶμεν καὶ νὰ γνωρίσωμεν ὅτι, ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι Μία καὶ Ἀκαινοτόμητος καὶ ἀνήκει μόνον εἰς ἐκείνους ὅλους ποῦ εἰλικρινά, τίμια καὶ ἀνιδιοτελῶς, καὶ χωρὶς ἐπικυνδύνους ἀκρότητας ὑπηρετοῦν Αὐτήν, καὶ ἀγωνίζονται δι' Αὐτήν, καὶ Αὕτη δὲν περιορίζεται οὔτε εἰς τὰ "κογκλάβια ρασσοφόρων" ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς καλούπια συμφεροντολόγων.

Τὸ ὅτι τὴν σήμερον περνᾷ κρίσιν, ὅπως ἄλλωστε καὶ ὅλαι αἱ ἠθικαὶ ἀξίαι, εἶναι ἀληθές. Ἀλήθεια ἐπίσης εἶναι ὅτι, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, γρήγορα θὰ τὴν ξεπεράσῃ καὶ εἰς τὸ τέλος θὰ νικήσῃ!

"..καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν" (Α' Ἰωάν. ε'4)